

اواز

RTA

از انتشارات رادیو تلویزیون ملی افغانستان

ربيع چهارم سال ۱۳۸۷

Ketabton.com

- موثرترین وسیله آموزشی افغانستان
- ژورنالستی اخلاق...
- جدال عقل با عشق...
- دغیرچینه ...
- نقد چیست و منتقد کیست؟
- دسوار لپ و نکوپرد په مخ دفلم ...





در بړی های این شما ره

(ویداد های هرمنځ)

موڭر ترىت و سىلە اکاھن

زور لالسکی اهلاق

جدال عقل با عشق

د فلم د سورلولوکو پردو

هندمند و آهندگ ساز ...

د ګولر راديو تلویزیون

باغ چابد ...

د خد چند

(باعی و دوبیتی و دیگر مطالب)

لټه
لښه

صاحب امتیاز: رادیو تلویزیون ملی

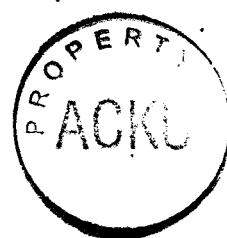
تمت نظر: داکتر عصمت الله، محمد ملیم تنوری
داکتر عبدالواحد نظری، عزیز الله آریافر، شمس اد
و هاجی محمد داود.



مدیر مسئول: لمیه احمدزی

گرافیک و دیزاین: عبدالولید محمدی

نشانی: وزیر محمد اکبر فغان سرگ ۱۳۰ ریاست
عمومی رادیو تلویزیون ملی



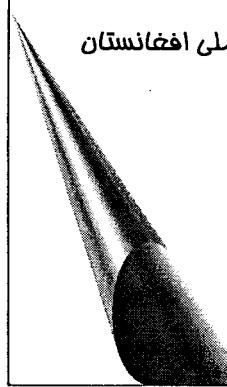
تلفون: ۰۱۰۴۶۰۲۱

تیفاز: ۷۰۰

ایمیل ادرس: Awazrta@yahoo.com

آواز در ویرایش و گوتاه گردن نوشته ها آزاد است.

شرح پشتی: هیئت همیز رادیو تلویزیون ملی افغانستان



چاپ: مطبوعه آزادی

فرهنگی

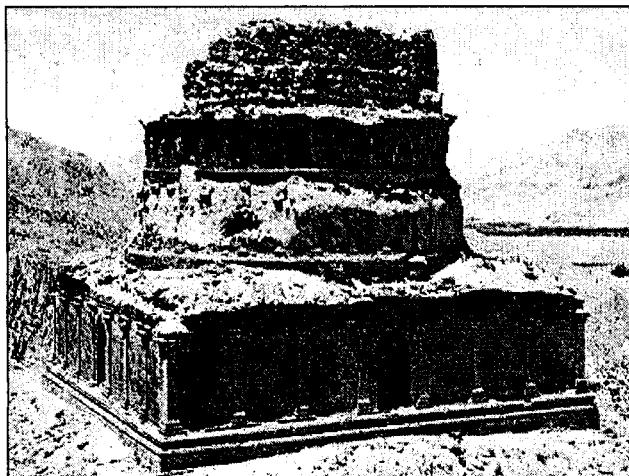
سیمه بیز موزیمونه

داطلاتو افغانستان وزارت په پام کي لري چي دهیواد په ځینو ولاپتونوکي خو سیمه بیز موزیمونه جور کړي.

داطلاتو افغانستان وزارت ډچاروا کو د خنکونوله مخي او س دننګر هار، بلخ، بامیان، لوگر او فاریاب په ولاپتونوکي سیمه بیز موزیمونه جو رول چي زیاتي لرغونی ساحي لري پروګر امنو په لومړ بتوب کي دي.

د افغانستان د ملي موزیم رئیس عمر اخان مسعودی واي په ولاپتو نوکي سیمه بیز موزیمونه د جو رو و لوبو هدف ننداي ته هیواد د تاریخي آثار واو آبدانو ایښو دل دي.

په ولاپتونوکي زیات شمیر خالک سیمه بیز موزیمونه د نشتوالي له امله دهیواد د تاریخي آثاروله کتلو خخه بي برخی دي. همدارنګه بي د آثار په ساتنه او دغیر قانوني کیندو نو په مخنیوي کي دولاپتونو د موزیمو نو جو رول ګټور و بل او زیاتي بي کره دغه موضوع خالک آثار و ساتنه ته ارباسي. او په ولاپتو نوکي د دغه موزیمونه له جو رولو و روسته هغه آثار به چي له کیندو نو څخه تر لاسه کېږي په همدغو موزیمونو کي و سائل شي.



رویدادهای هشتاد و سه و میں سالگرد رادیو افغانستان



راديو افغانستان به مثابه اولین کانون اطلاعاتي و فرهنگي هشتاد و سه سال قبل از امروز به تاریخ پانزدهم جدي آغاز به نشرات کرد.

راديو افغانستان برای نخستین بار در سال ۱۳۰۴ هجری شمسی به نام راديو کابل در سطح شهر کابل و حومه آن از تعمیر کوتی لندنی واقع پل آرتل به نشرات آغاز کرد.

راديو کابل از همان آغاز نشرات در پهلوی سرویس های خبری هر ساعت برنامه های جالب و متنوع، "اموزشی، تربیتی و ترقیتی" ایش از محبویت خاص در بین شنونده های عزیز خودش برخودار شده و علاقه مندان زیاد را به خود جلب کرد.

با تقویه شدن دستگاه فرستنده های راديو کابل سطح پوشش نشرات وسعت پیدا نموده و تمام نقاط کشور را تحت پوشش نشراتی خویش قرار داده و به نام راديو افغانستان مسمی شد فعلاً رادیو ملی افغانستان درسه بخش که عبارت از راديو افغانستان راديو کابل و صدای هموطن نشرات دارد که در این نشرات به سایر زبانها چون ازبکی، بلوچی، پشه نی، نورستانی و ترکمنی در جمع برنامه های راديو افغانستان افزوده شد و در جو کات ریاست نشرات رادیو معاونیت بنام نشرات خارجی تشکیل گردید متأسفانه نشرات خارجی راديو افغانستان که ۶۰ سال قدامت داشت فعلاً نظریه معایز تخفیکی نشرات ندارد.

راديو افغانستان به مثابه بزرگترین کانون اطلاعاتي و فرهنگي کشور همیشه نقش ارزشمند را ایفا نموده و از جایگاه خاصی در بین شنونده ها و هموطنان عزیز ما برخور دارمی باشد.

گفتني است که در حال حاضر راديو ملی افغانستان نه تنها در سطح کشور بلکه اکثر کشور های آسیاني، اروپائي و حتی قاره افريقا را تحت پوشش قرار داده است.

كـلـ بـالـجـاـهـاـ الـفـتـشـ

دھیواد نومیالی اوپیاویری شاعراو اولیکوال کل پاچا الفت د زیریدنی سلمه کالیزه دلغمان ولايت په مرکزکي و نماناخل شوه په هغې غونډه کي چې له همدي امله دمهترلام په پهارکي جوره شوي وه داطلاعات او فر هنگ وزير عبدالکريم خرم دلغمان اوکونۍ دولایاتونو و الیانود هیوادیو شمیر مشرانو، پوهانو او فرنگیانو ګډون کري و په دی غونډه کي داطلاعات او فر هنگ وزير عبدالکريم خرم دکل پاچا الفت د شخصیت د بیلابینواړو خو نوبه باب رنواجوونه له هیواد والواو په تبره بیاله خوانانو خخه یې وغوبښل چې ددغه ستريوه نصیحتونه او لارښوونې د خپل ژوندسرمشق و ګرځوی داطلاعات او فر هنگ وزير د خپل خبرو په یوه برخه کي وویل : که چېږي خلک خ پل فرنگی او مادي ارزښتونه و پېښني د نورود فرنگ تراغیزی لاندی نه راخي افغانستان به دبی و زنی هیواد په توګه معرفي نه شی وروسته څو تنو نورو وينا والوهم دکل پاچا الفت د شخصیت په باب خبری وکړي او د هیواد ددغه ستره پوه آثارې معرفی کړل داطلاعات او فر هنگ وزير د غونډی په پاي کي دکل پاچا الفت مقبرى ته لاره او د دعا د کولو په ترڅ کي بې بې دده په قبر دکلو ګېډی کېښود او په دی سيمه کي بې بې یادګاری نیاګلې کېښود کل پاچا الفت په ۱۲۸۸ هجری لمريز کال کي دلغمان ولايت د فرغیو ولسوالی د عزیز خان کڅ دسيمي په یوه روحانی اورو پشانګری کورنې کي وزيرید دی په خپل وخت کي دا بد داستدانو له جملی څخه واونده دليکنې اورو زنې ده ننګوالي دھیواد تاریخ په ادب کي دېلورشمیرل کېږي دی دېښتو تولني د تحقیقاتي او علمي موسسې د جورونکو او مخکنې نوڅخه واو په بیلابیلودولتی پستو نوله دی جملی څخه دانیس او اصلاح په ورخپانود فرغیو دونسوال، د قبایلو د څلواک لوی رنیس او په پارلمان کي دخلکو داستازی په توګه دندی ترسره کري دی. دی ۳۲ آثار لري غوره نثرو نه، دليکوالي نن او سبا دزره وينا، لور خیالونه او ژور فکرونې او غوره اشعار دده داثاروله جملی څخه دي، دھیواد دده نومیالی شاعراو اديب ۳۱ کاله مخکي دلغمان په ولايت کي په حق ورسيد. روح دی پشادوی

تیم خوتسال R.T.A و مقام قهرمانی



تیم فوتسال رادیو تلویزیون ملی افغانستان حایزمقام اول
شناخته شد.

طی محفلی جوايز و تحفه های از طرف محترم عبدالکریم خرم وزیر اطلاعات و رهنگ و محترم داکتر عبدالواحد نظری رئیس عمومی رادیو تلویزیون ملی به اعضای تیم فوتسال R.T.A اهدا گردید.

این تیم در مدت کمتر از پنج ماه از کارمندان رادیوتلویزیون ملی تشکیل و توانست جام قهرمانی را از آن خود سازد.

آقای فرهاد تابش استاد تیم درمورد مسابقات که برای اندادخته شده بود گفت:

در بین بیست تیم ازرسانه های تصویری، صوتی و چاپی مسابقات فوتسال راه اندازی شده بود که سرانجام مقام اول را تیم R.T.A به دست آورد. هم چنان بهترین گول زن هم از همین تیم مجتبی فیضی انتخاب گردید.

آثای فرهاد افزوود در آینده نه چندان دور تیم والیبال، با سکتی بال و فوتی بال رانیز ایجاد خواهیم کرد.

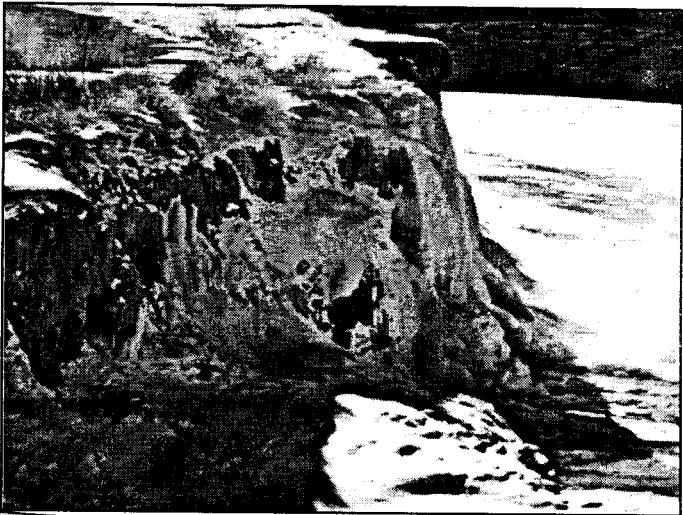
باید گفت که بازی فوتسال تازه به کشور رایج شده پنج تن بازی کن این ورزش را بازی می نمایند.

دېمایانو ولايت د فرهنگ او اقتصاد پرمختیا دویم کنفرانس داقتاصدي په وزارت کي جور شو بدغه کنفرانس دخېر و معمور دېمایانو ولايت داقتاصادي او فرهنگي بنستو نو پرمختیا واه.

دېمایانو ولايت د فرهنگ او اقتصاد پرمختیا ...

دېختراز انس د خبرله مخي په دي کنفرانس کي چې اطلاعاتو او فرهنگ او اقتصاد، ترانسپورت او هوانۍ چلنډ، دکلیو د بیا جوړولو او پراختیا، کانونو، بنخود چاروا او دیناري پرمختیا وزارت نو د معمیانو د مالیي وزارت، یونسکو، یو، آن دي پې، یوناما او پې کابل کي دامریک، ایطالیا او د المان دسفار تونو او د نوروزیو الموسس د استازو په ګډون جوړشوي و برخه والووزارتونو او مرکزونو په راتلونکي کال کي دېمایانو ولايت داقتاصادي او فرهنگي بنستونو پیاوړتیا په خاطر خپلې پروژې او پروګرامونه طرحه کړل .

په دي کنفرانس کي دېمایانو والي داکتری حبیبی سراجی او د دغه ولايت دولتي اداره دېیسانو ګډون کړي و.



هرات د فطرې مډیتی

هرات از چندی به این سو در معرض تهاجم سرتیغ اثر باستانی قرار گرفته است. هرات یکی از مهمترین ولايت های افغانستان از لحاظ تاریخي و موقعیت جیوبولیتیک برای گذشته و حال افغانستان حايز اهمیت و این ولايت میراث دار مدنیت های مهم تاریخي بوده است که تا هنوز بقایای اثار بجا مانده از این مدنیت ها به عنوان روایت گر گذشته این ولايت است. هرات از جمله مناطق مهم در افغانستان است که بیشترین اثار و آبدات تاریخي را در خود دارد، ولی این اثار و آبدات از چندی بین سو که در معرض تهاجم قاچاق چیان اثار تاریخي قرار گرفته است.

به گفته متوالیان امور در هرات، در این شهر بیش از ۵۰۰ بنای تاریخي از دوران قبل از اسلام تا کنون موجود است ولی یک تعداد زیاد از این اثار مورد فرسایش روزگار و تهاجم قاچاقچیان قرار گرفته است. در تازه ترین واقعه از این دست بیش از بیست اثر تاریخي که قدمات بعضی از آنها به قبل از اسلام می‌رسد سرتیغ گردید.

آچه هویدا است این که سرتیغ ها به شکل دامنه داری در هرات چریان دارد. پس از سرتیغ اثار باستانی از موزیم ملی هرات، سه واقعه دیگر نیز در هرات به وقوع پیوست که یکی تخریب یک مسجد با قدمات هفتصد سال از سوی افرادی در داخل شهر هرات بود و دیگری سرتیغ چند سنگ تاریخی در شهر هرات با قدمات پنجصد سال، واقعه سومی که چندتن دشمنان فرهنگ کشور قفل دروازه زیارت گوهر شاد بیگم راشکستان دو چند سنگ راکه به خط کوفی نوشته شده که ارزش تاریخي آن بیرون از محسابه است، از مقبره آن ملکه نامدار با پیر حمی تمام بیرون کشیدند، ولی خوشبختانه مردم محل و مسؤولین از نیت شوم دزدان خبر و مقامات امنیتی رادر جریان گذاشتند و او باشان فرهنگ سنتی در نیت خایانه شان ناکام شدند.

این حادثه بار دیگر ما را متوجه آن خطر می‌سازد که میراث فرهنگی ما، با آن مواجه می‌باشد، وزارت اطلاعات و فرهنگ از این روحیه وطن پرستانه مردم با شهامت هرات، تمجید نموده و از اقدام به موقع موثر مقامات امنیتی اظهار خوشی کرده و بار دیگر هم میهنان را متوجه میراث های فرهنگی و مصوونیت امور آن می نماید.

هیات باصلاحیتی از وزارت داخله برای بررسی این واقعات به شهر هرات وارد شده است و تحقیقات خود را آغاز کرده است. ولی آچه به گفته مردم همچنان نگران کننده است، این که با تمام این تدبیر باز هم کاوش های خود سرانه و قاچاق اثار تاریخی همچنان ادامه دارد و تازمانی که راهکار اصولی در این رابطه ایجاد نگردد این مشکل حل نمی شود.

بنابر این دیده می شود که اگر تدبیر جدی روی دست گرفته نشود، هویت تاریخی هرات در معرض تدبید حوالث قرار خواهد داشت.

سریال عمر ابن عبدالعزیز

این سریال اسلامی، تاریخی، مهم و ارزشمند را وزارت اطلاعات و فرهنگ عربستان سعودی به محترم عبدالکریم خرم وزیر اطلاعات و فرهنگ افغانستان طورهای اهدا نمود. سریال عمر ابن عبدالعزیز محسوب کشور مصر ۳۸ قسمت تهیه گردیده است.

گفتگوی است که این سریال را به زبان دری آقای فرید ترجمه و اداره سینمایی تلویزیون با همکاری اداره هنر و ادبیات تلویزیون ملی امکانات دوبلژ آنرا عنقریب فراهم و تکمیل خواهد کرد.

دیدن این سریال ارزشمند اسلامی را شنبه و سه شنبه شب ها از طریق تلویزیون ملی فراموش نکنید.



کشف مجسمه ۱۹ متری بودا در بامیان

یک تیم باستان‌شناسی که در بامیان حفاری می‌کند، یک مجسمه بودا به طول نوزده متر را پیدا کرده‌اند. به گزارش ایرنا به نقل از دویچه وله، این مجسمه در فاصله چند متری از محلی پیدا شده که دو مجسمه مشهور بودا قرار داشتند. بر اساس این گزارش، هفت سال پیش نیروهای طالبان مشهورترین مجسمه‌های بودا در منطقه بامیان افغانستان را منفجر کردند. مجسمه‌هایی تراشیده شده در دل صخره‌ها که بخشی از میراث فرهنگی تاریخی چند هزار ساله این منطقه بود.

اکنون، یک تیم باستان‌شناسی در همین منطقه، مجسمه دیگری پیدا کرده است. این تیم که مشکل از باستان‌شناسان افغانی و فرانسوی است، سالهاست در این منطقه حفاری می‌کند. انورخان یکی از اعضای تیم حفاری به خبرنگاران گفته است: پیدا کردن این مجسمه نوزده متری کاملاً تصادفی بود.

تیم باستان‌شناسی در اصل دنبال نشان دیگری بوده است. نشانی از یک بودای سیصد متری، که یک راهب چینی در قرن هفتم میلادی نمایی از آن را طراحی کرده است. باستان‌شناسان بیش از سی سال است که در جستجوی این بودای سیصد متری، در بامیان افغانستان حفاری می‌کنند. با روی کار آمدن طالبان فعالیت باستان‌شناسان در این منطقه منوع شد، اما در سال ۲۰۰۱ به لفافاصله پس از سقوط طالبان، تیم‌های باستان‌شناسی به این منطقه بازگشتند.

عبدالحامد جلالی مسئول فعالیت باستان‌شناسان این استان، گفت: کارگران ابتدا تکه‌هایی از پای مجسمه را پیدا کردند، اما معلوم نبود که چه پیدا کرده‌اند. با ادامه حفاری نشانه‌های بعدی انگشت شست، انگشت نشانه، کف دست، بخشی از بازو و پیکر مجسمه کوچکی که در بسترهای سنگی آرمیده بود، از دل خاک بیرون آمدند.

علی انورخان یکی از باستان‌شناسان تیم گفت: برای همه ما، لحظه‌ای که نخستین نشانه را پیدا کردیم، لحظه بینظیری بود. سالها جستجو و حفاری مابی نتیجه نبود. با انفجار بخشی از صخره‌ای که این مجسمه بودا از هزار و پانصد سال پیش در دل آن آرمیده، تیم باستان‌شناسی پیکر مجسمه پیدا می‌کند.

انورخان افزود: این مجسمه در قرن نهم میلادی، پس از حمله اعراب به این منطقه آسیب دیده است.

تیم باستان‌شناسی تصمیم دارد مجسمه را دوباره درون خاک پنهان کند. جایی امن، برای اتمام زمان سرد و سخت افغانستان که دور از دستبرد دزدان باشد تا بستان سال آینده باستان‌شناسان به بامیان بازمی‌گردند تا مجسمه را کامل حفاری کنند و از نو دنبال بودای سیصد متری بگردند. درست همان جایی که نیروهای طالبان دو مجسمه مشهور بودا، سال سال و شاه ماما را منفجر کردند.

آن زمان با وجود اعتراض جامعه بین‌المللی، طالبان یک ماه تمام وقت صرف نابودی دو مجسمه پنجاه و پنج و سی و هشت متری کردند که در دل صخره‌ها تراشکاری شده بودند. اکنون، تیم دیگری از باستان‌شناسان افغانی، آلمانی و ژاپنی در فکر بازسازی مجسمه‌های منفجر شده است. خانم حبیبه سرابی، والی بامیان گفت: مردم بامیان ارزو می‌کنند این مجسمه‌ها بازسازی شوند. مجسمه‌های بودا با جذب جهانگردان، منطقه را روشن می‌دهند.

دۇڭلارىن وسیله آگاھى



اهداف خود نشرات خود را سمتدهی میکند. رسالت تلویزیون ملي است تا از حوادث کشور و جهان مردم را آگاه سازد و بتواند صدا و تمنیات مردم را در صفحه تلویزیون و امواج رادیو انکاس دهد.

از جانب دیگر رادیو تلویزیون ملي وظیفه دارد که بادر نظر داشت ارزش های اسلامی، ملي و فرهنگی نشرات خود را سمتدهی نماید.

لهذا ما در حالیکه به ارزش های خوب جهانی اهمیت و ارزش قابل هستیم در عین حال به رشد و تحفظ خصوصیت های اصیل فرهنگی خود مکلفیت داریم و بناید آنرا قربان اینداش فرهنگ بیگانه سازیم. جریحه دار

رادیو تلویزیون ملي افغانستان اولین نهاد تصویری و صوتی در کشور است که توانسته جایگاهی خاص خود را از لحاظ نشر مطالب متعدد و برنامه های تولیدی تازه و نشر برنامه ها به زبان ملیت های برادر مباردت

ورزیده و همواره در تلاش بوده تا ذوق، علاقه و سلیقه های ظرفانه هموطنان را در نظر گیرد. بدین ملاحظه ما خواستیم تا در مورد رسالت تلویزیون ملي صحبت

مختصر با محترم الحاج سید ^{ابدری} نادر، معاون ریاست عمومی رادیو تلویزیون ملي افغانستان داشته باشیم.

علوم است که هر رسانه از هدف معین دارد و با در نظر داشت تحقیق

دۇڭلارىن وسیله آگاھى

باید گفت چون درکشور ما سطح سواد پائین و مردم نمیتوانند جراید، روزنامه ها، مجلات و کتاب را مطالعه نماید. لهذا در شرایط فعلی کشور موثرترین وسیله آگاهی و آموزش مردم رسانه صوتی و تصویری است. چون سطح پوشش رادیو بالاتر است به و رادیو درین مورد از همه رسانه های دیگر بلند است زیرا در وقت کم و با صرف کم هر کس میتواند رادیو اشنوند، ده قان میتواند در مزرعه، مامور در دفتر، آشپز در آشپزخانه و کارگر در کارگاه استفاده نمود. حتی درکشور های بسیار پیش رفته رادیو هنوز از جایگاه خوب و معین خود برخوردار است. خوشبختانه در این آواخر درکشور ما تعداد رسانه های صوتی و تصویری به صدها رسیده که انشالله در تربیت سالم اولاد وطن و آگاهی عامه رول و رسالت تاریخی خود را اداخواهد کرد.

با صراحت گفت که نشرات رادیو تلویزیون در سطح منطقه افغانستان در فرست کم در جایگاه خوب قرار دارد. و امید است در آینده نزدیک گسترش این رسانه ها به سطح ایده آل برسد.

خصوصیت را طوریکه لازم است رعایت نمیکنند. از جانب دیگر رسانه وظیفه دارد که در تربیت سالم اولاد وطن سهم ارزنده گرفته و به خاطر رشد فرهنگ وحدت ملی، مسابی اخلاقی و شخصیت سازی نشرات خود را سمتدهی نماید.

از عوامل که جوانان ما را به بی راهی میکشند جدا جلوگیری نمائیم. حوادث تحمل شده سه دهه تمام زیر بناها و رو بناهای کشور را صدمه بزرگ وارد گردید و اکثریت از اطفال و جوانان از آموزش محروم مانده اند لزوم آن میروند که نه تنها تاسیسات آموزشی و تربیوی بلکه رسانه ها نیز به رفع این کمبود توجه بیشتر نماید.

وظیفه سوم یک رسانه ایجاد سرگرمی برای بیننده گان و شنونده گان است درین مورد نیز باید تأکید کرد که نشرات یک رسانه در داخل چوکات پذیرش فرهنگی و اجتماعی خود ارائه گردد. بناید این نشرات از حدود تحمل و تقبل فرهنگی برآمده و بالاخره به ابتدا کشانیده شود. و درنتیجه خانواده ها مجبور شوند که تلویزیون و رادیو را خاموش نمایند شنیدن و دیدن آنرا به خود عار بدانند.

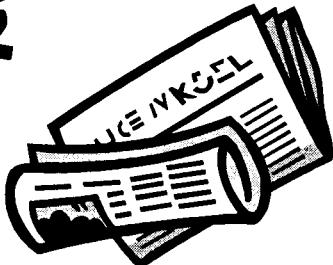
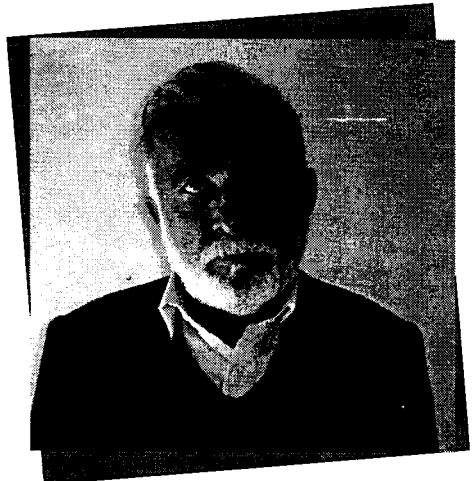
در شرایط کنونی کشور رول و تاثیر یک رسانه صوتی و تصویری در ذهنیت عامه چطور ارزیابی مینماید؟

ساختن سنن اصیل فرهنگی و ملي خود یک خیانت است. اگرچه تولید نشراتی ما شاید از کیفیت لازم برخوردار نباشد ولی نشر آن را به مراتب بهتر میدانیم از یک برنامه نامانوس بیرونی که فرهنگ ما را جریحه دار می سازد درین شک نیست که باید تلاش شود تا تولیدات نشراتی ما توأم با کیفیت عالی باشد. تا واقعاً بیننده و شنونده را جلب نمائیم و بدیل برنامه های بیرونی را داشته باشیم. نشرات رادیوتلویزیون ملی ۲۰۰۸ ساعته شده و به تلاش وسعي هشتاد رهبری و کارمندان تخصصی رادیو تلویزیون ملی و توجه وزارت اطلاعات و فرهنگ کشور از جنوری ۲۰۰۸ به این بدینسو جهانی گردید.

وظیفه یک رسانه چیست؟ هوایا است که یک رسانه سه هدف عمده دارد:

اطلاع رسانی، وظیفه آموزشی و سرگرمی برای شنونده گان و بیننده گان، ولی باید خاطر نشان ساخت که اصالت یک رسانه درین است که اطلاع رسانی باید واقع بینانه باشد، حادثه را طور انعکاس بدھیم، طوریکه واقع شده، نباید در آن ذهنیت شخصی خود را شامل سازیم قضاویت را به مردم باید گذاشت این یک اصل عمده در اطلاع رسانی است که به تاسف اکثر رسانه ها این

دور نالدستی اخلاق

عرب شاه موزی

کولوپه شان دی کله چي د اصوليادونه
کوم ، اصول هغه کلي لارښونې دی چي
مورته جوته کوي چي کوم شيان سم
اوکوم ناسم دی . نود ژورنالستي اخلاقو
اصول په لاندي توګه لنديزکوو:

۱- حقیقت: یوژورنالست باید حقیقت
ولیکی او حقیقت ووایی له دروغو خان
وژغوري ژورنالست بایدیه حقیقت مین
وی، ترڅو حقیقت وویلاي شی په حقیقت
پسی لارشی او اوریدونکو، لوستونکو او
مخاطبینوته حقیقت ورسوی .

دیوه ژورنالست لپاره رښتیا لیکل په نقل
قول کي امانت او تقواسائل او یه لیکنه کي
دخانی گنو او احساساتو دور گډ لوونه خان

شویدي. دیوه عمومي(کلي) بحث په
عنوان او دخينوپه آند اخلاق دلسفی هغه
خانګه ده چي لګياده بهه ارزښتنو
اوشه نيت تائید او و هڅوی .

اخلاق دلسفی له مخي په دوو خانګو

ویشل کيری .

۱ دستوري اخلاق پوهه
له اخلاقو آخوا اخلاق پوهه .

دژورنالستي اخلاقو اصول او
معيارونه منل او ترسره کول لکه په
ارزښتونو فضليتونو، اصل ولو

او معيارونو، و باندي بینا
دنور وارخونو دا خلاقو دمنلو او ترسره
Ethohos) دیونان کلمي خخه اخیستل

ددي لپاره ده ځه په ارتباط چي عنوان
کري مودي په هرارخيزی خانګري او په
تفصيل معلومات وړاندی شی . په پېل
کي دا خلاقو مفهوم خiero:

اخلاق څه دي ؟

اخلاق په لغت کي دخلق، خوي، عادت
اوکروپه مانادي چي بنست یې دښيګنو
رواجول او بديوکمول وي. او په اصطلاح
کي دانسان دسمواونا سموم عملونوا او کرنو
په اساس او بنست ولاړو پدیدو منظمه
او هرارخيزه مطالعه او آرزوونه ده .

دا خلاق دکامي معادل په
انگلیسي ژبه کي (Ethics) (دي چي
D) دیونان کلمي خخه اخیستل

سائل دئور نالست لپاره ضروري ٤ انصاف:

اواريئي دي.

نقت ي _____ ا پاملرنه او خيرنه
دکاريه وخت کي باید پام وکري خکه
دمواطلاعاتوموندل دخلکوحق دي .

دناسمواطلاعاتوخپرول هیخ گکه نه لرى
او بایددیردە يق اوربنتيا ويکل شى
نولومري باید ژورنالست دقیق اوربنتيا
اطلاعات ترلاسه کري او دومره خيرنه
وکري ترخو د هغه سمون اوربنتيا ينه
باورى کري. کومى پېښى چى تراوسه
تائيد شوي نه وى باید يادونه وشى چى
تراوسه تائينىه دى. دقت معیارلپاره
بایدله خۇمنابعوسره تماس تىنگ شى
اوکوبىش وشى ترخواصلى منبع لاسه ته
راورلە شى له واكمونكستانوستره ارىكە
تىنگە شى.

٣- عىنىت: ژورنالست باید عىن حقیقت
خپورکري په عىنىت کي بى طرفى
او اندول مراعات شى او دخپلى نظرىي
له ويلو خخه په کل _____ که دده و
شى.

وراندى زىور اوتكىه وى او دخلکو
مسئولييت باید ومنى . پېښى ئاي ته
خان ورسوى او بل چاته سترگى په
لاره نه وى.

٦ صحت : له خانه يى جورنە كرى او
په عادى چاروباورونە كرى .

٧ انتقاد: خپله اشتباھ ومنى او دھې
داصلاح لپاره باید هاند وکزى .

٨ وضع ساحت: ژورنالست باید
هر موضوع واضح ولىكى ترخومخاطبين
پرى و پوهېرى په هرارخىزە توگە يى
وارزوئى تول ارخونە باید په موضوع
کى ورگە كرى کە چىرە ژورنالست
دموصوع په ارونند پورە اوسم مواد
ترلاسه نكى بىشىي دمنبع دعوا په وخت
کى پىشى اوھم بىشىي بى گناھ كسان
تۈرن كرى اوھغۇي ته بى خايد زيان
ورسوى ژورنالست باید وپوهېرى دھغۇ
دروغوتکرارچى نورو ويلى وى دومره
ناسم دى لكه په خپله چى ژورنالست
ويلى وى.

يعنى ژورنالست صادقانە عمل و كري
او داسى ونكىي چى يولورى و خپى او بل
داسى وپسى چى گنى هغە حق په جانب
دى هغە خە نشرگرى چى پېش شوبي
نە هغە خە چى
د ژورنالستانو داحساساتو انعکاس وى
اوپە كلكە له عورمالى او له پلوى پرتە
د چاپە صفت او تائيد بوقت شى دغە
شان ددرنېت او برعكس ناوردە
كلمواستعمال هغە وخت سەدى چى
حقیقت وي. ژورنالستي اخلاق هر دول
پلوى ردوى اوبي طرفى يوغورە
معيارگىنى. په ژورنالستي ژانركى باید
اندول په كلكە رعایت شى .

٥ خپلواكىي: يعني ژورنالسيت فيلولو
سرە ارخ نه وى او سېمە دلو تپلوكى هر
دول برخە اخیستىل سەمم نه دى .

دھغۇ منابعو خخە چى حقايق پتوى هېخ
دول سازش ونكىي او د سوغات لە
اخیستو كە خە هم دىرە لېراوكم وي په
كلکە د دە وکري دواك دخاوندانويه
ويلى وى.

جدال عقل با عشق

عارف و شاعر بزرگ حضرت
حافظ می‌گوید:

قياس کرم و تبیر عقل در رهء عشق
چو شبنمی است که بر بحر میکشد رقی
خاقانی نیز درین مورد گفته است:
بگرفت نفس درگلوب بلبله، بس گفت
ای عقل چه درد سری ای می چه دوایی
عارف یگانه ابزار شناخت
حقیقت را دل میداند، دل صافی
که از آن در عرفان به لطیفه روحانی
تعییر می شود. بنابر باور صوفی
دل همچو این ندیده است و صفات
نایس ندیده به متابه
زنگار و حرفیقت به سان
خوارشید، اگر ازین آینه
زنگار همازدوده نشود خورشید
حقیقت در او جلوه گر نمی‌گردد.

حضرت مولانا بزرگ می‌گوید:

آینه ات دانی چرا غم‌مار نیست
زانکه زنگار از رخش ممتاز نیست
آنچه در روشن صوفیانه به جای
منطق و دستور العمل های منطقی
می نشیم، دستور العمل های
صوفیانه است که سالک باید به
کار بندد تا زنگارها از رخ آینه دلش

تعقل کردوبا این تعقل عقل اول
پدید آمد، از عقل اول عقل دوم
از عقل دوم عقل سوم و به همین
ترتب تا عقل دهم
به وجود آمدواز عقل دهم عالم
عناصر و اجسام پدیدار گشت. فلاسفه
عقل رایگانه مظهر شناخت حقیقت
میدانند و بر این عقیده اند که
ابزار عقل باشیوه هایی که در منطق
ارسطویی پیشنهاد شده است به
کار گرفته شود شناخت به حقیقت
پیدامیشود.

عارف جهان هستی رامعول عشق
میداند و بر آن است که عالم هستی
از طریق تجلی نخستین که گاه
از آن به (نفس الرحمن) و (نفخت فیه
من روحی) تعییر می‌شود پدیدار گشته
است به این معنی که عشق معلوم
علم عاشق به کمالات معشوق
است.

و حق تعالی (ج) درازل زیبابوده است
و همچنین درازل عالم بوده و نسبت
به ذات و صفات بی مانند خود علم
داشت. است. متصوفین عقل
رادر شناخت حقیقت خدا ناتوان
میدانند چنانکه مولانا اشاره می‌کند:
پای استدلایلان چو بین بود.

پای چو بین سخت بی تمکن بود
عقل در شرحش چو خ درگل بخفت
شرح عشق و عاشقی هم عشق گفت



سُفِي راهی

آنجا که عشق خیمه زند جای عقل نیست
غوغایا بود دو پادشه اندر ولایتی
وانگه که عشق دست تطاول درازکرد
معلوم شد که عقل ندارد کفایتی
عشق عرفانی والهی همواره با عقل
درجای است، با او گفتگو، مناظره
ومباحثه می‌کند، درین جدال
ومبارزه همیشه عشق پیروز است
و عقل را شکست میدهد.

در دیده گاه اهل فلاسفه عقل
جوهری است در ذات و در فعل
 مجرد، به هر حال در نزد عارفان
عقل عبوس، خشک و حسابگر، محظا
و استدلایلی و بازدارنده است
اما عشق، سادی بخش با تحرک، گرم
و فرحنانک، مشوق و بی پروا، مایه
ترزکیه نفس و سبب شناخت خدا
ورسیدن به حقیقت است.

فلاسفه آفرینش را با عقل آمیخته
میدانند و می‌گویند، خدا درازل خود را

سیر روحی اوست. فناچیزی چزپایی
بر سر خود (من) نهادن و به
(او) عشوق رسیدن نیست
در احادیث فقیهی امده است که :

(من عشقی عشقته و من عشقته قتلته
و من قتلته فانا دینه) یعنی هر کس که
عاشق من شود عاشقش می شوم
و هر کسی را که عاشق شدم اور امی
کشم و کسی را که کشم خونبهای او
را میدهم.

حضرت مولانا میگوید.
هر ستاره اش خونبهای صد هلال
خون عالم ریختن او را حبلاً
شروعت، طریقت و حقیقت را در کتب
عرفانی به بادام تشییه کرده
اندوگفته اندکه شریعت پوست بادام

در ورن از اندی ها و همه العوالم
لهمی را از خدا یار ندارد.
حس طلاح فلسفی اشاره کرده
آنکه (الروح) لا یصدرو الا عن
الوجود (یعنی) واحد صادر نمی شود مگر
از واحد نه و بنابراین تنویت
مولانا میگوید:

بنابرایمن عرفان طریقتی است که
در آن سیر من الخلق الی الحق
صورت میگیرد یعنی سالک در آن
راه کم کم از خود به حقیقت میرسد
و اتصال کامل در قیافی الله است.

منظور کسب صفائی باطن یا
صفای گردانیدن دل انجام میدهد ،
روش های عرفانی در کشف
حقیقت تعبیر میشود.

صوفیه در مراتب سیر و سلوک برای
وصول به کمال و رسیدن به حقیقت
و تجلی نسور حق در درل سالک میشود
مرحله (تخلی) تخلی و تجلی را
مطرح کرده اند .

۱- تخلیه یا ریعت : به کاربردن
دستور العمل ب دین بالآداب
شریعت یعنی ادب باید پیش
از هر چیز دیندار باشد و احکام دین
را به طور کامل اجرا کند
تخلیه جلوه گردن حق و تابیدن
انوار حق در درل سالک و صوفی
و عارف است .

۲- تخلیه یا طریقت : کردن
در ورن از اندی ها و همه العوالم
لهمی را از خدا یار ندارد.
حس طلاح فلسفی اشاره کرده
آنکه (الروح) لا یصدرو الا عن
الوجود (یعنی) واحد صادر نمی شود مگر
از واحد نه و بنابراین تنویت
مولانا میگوید:

حاصل عمر می سخن بیش نمیگشت
خام بدم پخته شدم سوختم
سوختن همان مرحله رسیدن به
فنافی الله است که هدف نهایی
سفر معنوی سالک و پیان اوج

پاک گردد. به کاربستان این
دستور العمل هارا سلوک مینماید.
اصل و بنیاد سلوک عشق است .
سالکان را به دوگروه تقسیم میکنند
گروه اکثریتی انان که طبق
دستور العمل های عرفانی سلوک
میکنند عنایت هم شامل حال شان
میگردد .

و به اصطلاح کوشش شان به کشش
میانجامد، این هارا سالک
محذوب مینامد گروه اقلیت یعنی که
با عنایت حق و از پرتو کشش به
وصل حقیقت میرساند به اصطلاح
عنایت حق انان را به لغو کشاید
ومحذوب میکند و به همین دلیل
در شمار سالکان قرار میگیرند این
گروه را مجنوب سالک میگویند .
این گروه اندک میباشد
به عنوان مثال میتوان از حضرت
شمس تبریزی، لیس قرنی، میر محمد
همدانی و استاد عین القضا

همدانی نام برد .
حال کشش چیست؟
کشش به معنی لغوی غایبت
حواله، برات، سابقه، لطف از ای
و توجه انسان کاملی یعنی مشوق
را کشش میگویند و بایه عبارت
دیگر لطف و غایبی است که
مشوق به عاشق یا توافقی که
خدواند نسبت به انسان دارد اینها را
کشش میگویند .

تاکه از جاتب مشوق نباشد کششی کوشش
عشق بی چاره به جایی نرسد
درج همان بینی عرفانی دل
ایرانشن اختر حقیقت است ،
از مجموع کوشش هایی که سالک به

Widescreen دسولرونکو (عريضو) پردو په مخ دفلم دنبودنی لاري چاري

دکتر عبد الواحد نظری



په فني برخه کي عمه بدلونونه چي
نيغ په نېغه دتلويزيون سره دسيالي
په دليل دسينما دا لاتو او وسيلو په
برخه کي ترسره شول، هغه
بدلونونه وچي دننداريني په سالون
کي به نې دفلمونود ور اندي کيدويه
بنه ژوره اغيزه شيندله چي البه
څله دغه بدلونونه
نتروک لونو دخیرنو، زده
کرو او لاسته را ورو نوزيرنده وه.
دسينماد پرمختک په هماگه لو مريو
ورخوک سوريه، په
سورلرونکواوستروپردو باندي
د ۳۵ م لي متري تصوير
پوبونکوپردو باندي، دفلم
سورلرونکواولويپردو باندي، دفلم
بنوني لپاره دهيا تکلاره ور اندي
او انکل شوه دنوموري تکلاري يوه
برخه ندي خبری خرگندوي وه چي
کيدای شي د ۳۵ ملي متري فلم خخه
په سترو بعد ونوفلم دغتو تصوير ونو
دوراندي کولولپاره استفاده
وشي دنوموري تکلاري بله برخه په

چي دېپت شووتصويرونوسورپه ۱:۲ ضریب دهغه دلوروالي په نسبت رالنديده. ياپه بل عبارت یوه صحنې چي سور له مخي دوه برابره دهغې صحني چي دیوی سینمایي معمولي کامري اویا یوه لينزېه واسطه لاس ته راخې، داشونتیا درلوده چي دیوه ۳۵ ملی مترستاندردفلم په نوارثبت شي. دنوموري فلم چاپ شوي نسخي هم کیداي شوای دورته (آنامورفيك) لرزونوڅه په ګته اخستو سره چي دکامري دلنز عکس عمل یې ترسره کاوه داصلې صحني څخه تصویر دسينما سالون په عريضوپردو وښي . په دي دول هغه فلمونه چي ډچوکاټ دافقې بُعد له مخي دفسرده تصویرونومتحمل وه، دښوندي لومني عصرې سیستمومته په

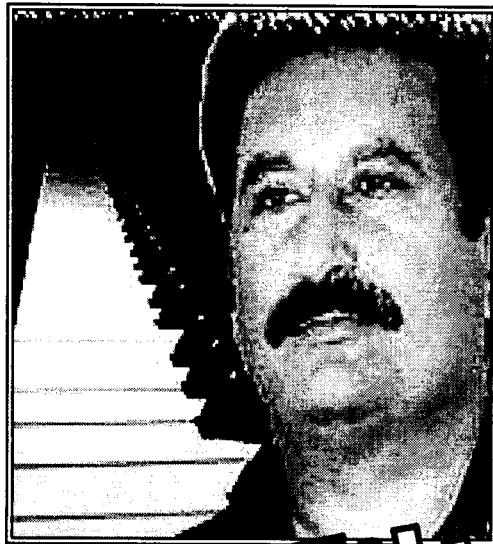
سورلزونکوپردو(Widescreen) (باندي شکل ورکړ). (دسينما سکوب) په سرلیک کي د(اسکوب) وروستاري، له هغه څه وروسته دفلم اخستلو اوورته بنووني په زياترو طریقو کي په کاولوید. اوپه رسمي بنه دلند نوم په توګه دانامورفيك سیستمونو لپاره وپیژنډل شو.

څنه ناخه زیات اوده ګو خپریدو او تولید پراونه ستونزمن اوګران و. په همدي دليل دسينه راما بنووني ته ورته بله طریقه چي دیوساده پروجکتورپه وسیله په یوه معمولي سالون کي عملی کیده، سینما والوته وراندي شوه اوله نوموري طریقي څخه ګته اخیستنه، دسينما دکار پوهانو دزيات هرکلي سره مخامخ شوه په نوي طریقه دفلم بنوبل (کرتین) داختراع په بنست ترسره کیده. فرانسوی کرتین په ۱۹۲۸ کي، دفلم برداري او تصویرونه و بنوبل پاره، (انامورفيك) (Anamorphic) سیستم ابداع کري ووچي په ۱۹۵۳ کال کي دغه سبک دسينما سکوب (Cinemascope) تجارتي نوم لاندي بازارته راووت.

(آنامورفيك) اپتیک یانوري سیستمونه دلنزونو هغه لري ده په کوموکي چي دعسي هنداروچي دهغو دافقې او عمودي ستربویت ضریبونه متفاوت دي څخه په ګته اخستي سره تصویرونه په قصدي توګه کوك او ماټیده. (کرتین) په طریقه کي دهغه لرزونو څخه کار اخسته کیده، دکومو په وسیله

Cinerama) په نوم یاد بزوې. چي دعame گئي اخیستي وروگر خیده. دفلم استروفونيک غږ، چي دخولود دسپیکرونو له لاري، کوم چي دسالون په بیلا بیلوبرخوکي خاي په خاي شوي وو، خپریده لادو دسپیکرونه هم دخوم مقناتیسي غړوند څوپه وسیله چي دفلم دحاشي له څنګ سره تعبيه شوي دي، تغذیه کيرى (سينه راما) دتصویر دثبت اوښوندي لپاره تور او سپین فلمونه غوره کول خولبرخنده وروسته ، چي دتك نواري نوي رنګه فلمونه دشینم انري ته ورپیژنډل کې بردي. نونداري ته دوراندي شووتصویرونه واندازه او کيفيت داستروفو نیک څوار خیز غړ سره یوځای، دېريه زره پوري او زیات مینه وال موږ.

(دسينمه راما) ننداري لاره دېره ستونزمنه، غير اقتصادي خود ډېر جذابه اوپه پوري لاره وه. دسينه راما فلمونه، دمنو او عصرې دستگاووسه ده مدغه فلمونه وندښوندي په خانګرو سالونونوکي دښوبل پاره زياترو هیواد وته لیوں کيدل. خولکه خرنګه چې د نوموره فلمونه دخپرولو خرج



Amir Jan Sabouri

المثل در کار کرده‌نی امیر جان صبوری مشهود است. این بار خواستیم کسان دیگری را هم که به این هنرمند با ارزش کشور ما علاقه دارند، از حال واحوال او باخبر سازم و اینک مصاحبه کوتاهی را که با او انجام داده تقدیم می‌کنم:

دوست عزیزم ارمز اینکه شما به مثابه بزرگترین آهنگساز روزگار ما، در دوران گذار از صحرای سوزان تغیرات فرهنگ کش سالهای دراز بعد از ۱۳۷۱ خورشیدی تا کنون، چگونه توانستید که مشعل هنری تان را چنین زنده نگه بدارید، در چیست؟

صبوری: غربت تلخی که دامنگیر من و یارانم گردید، با اندکی استعدادیکه دارم، همه به سرود و ترانه تبدیل شد و من خواستم با این سرودها دل خود و همدلان خودرا تسلی بخشم. فقط همین!

- دوست عزیز! این مناعت بجا و این تواضع پر ابهت انسانی راچگونه توانستید درین دوران تیره، استوار نگه دارید؛ لازم به توضیح میدانم که عده ای به لاف زنی و گزاره گونی پناه برندند و عده ای هم از بدی روز گار ذلیل شدند که این همه در اثر و نقش هنرمند در لوح کلی فرهنگ کشوری بی تاثیر نبوده است. ولی شما در جای تان با ممتاز استادی

صبوری: من تنها و تنها صبوری پیشه کردم، صبوری و صبوری!

- الوم جدید شما بنام « زندگی همین است» به مثابه اثر پر

امیر جان صبوری شاعر، آهنگ ساز و آواز خوان خوش صدا و خوش سلیقه. بعد از یازده سال گوشه گیری از عرصه موسیقی اینک مجدداً با ارایه جدید ترین و ناب ترین سروده ها و آهنگ هایش برای اهل ذوق و علاقمندان هنر ش، گل دسته های از شگوفان ترین و قشنگ ترین ساخته های هنریش را اهدا کرد. امیر جان صبوری در سروده هایش از غم دامن گیر وطندار اش، از ماتم و مصیبت های تحملی روزگاران تعصب انگیز حاکم بر میهن اش، از امید ها و آرزو های پاک انسانی در هم شکسته، از عشق و محبت، از سادگی، از صفا، از خانه های گلی به پشت هم چسبیده، از بی غمی و آرامی، از صندلی، از دوران کودکی تا جوانی و پیری قصه های چون کتیبه منقش دارد و با طرافت هنری ترسیم کرده و در آمیزش میلوדי و ریتم های دلنواز چه حکاکانه و ماهرانه روی پرده ها و در لابلای ضرب ها به آهنگ های منظم دلنشین آراسته است که هر شنونده را وامیدارد تا دمی از همه جنجالهای روز گار خود را فارغ سازد و به نوای دل پذیر این مطرب پخته کار و هنر نمانی های دلکش امیر جان صبوری گوش فرا دهدو در بافت ماهرانه کلمات و واژه های سوچه زبان دری خود را دریابد، بی تردید که اگر موسیقی به شکل پخته و فنی نواخته شود و با شعر خوب در آمیخته شود با طرافت های هنریش تاثیر پذیری، روان بني آدام را میتوان بعد از شنیدن آن درک کرد. ده آهنگ امیر جان صبوری در سی دی جدیدش که به اهل ذوق و علاقمندان هنر ش عرضه کرده است، هر آهنگ و هر سروده صبوری مفاهیم و مزایانی ویژه خود را دارد. ضرب المثل مشهور وطن است که (دیر آید، پخته آید) واقعاً این ضرب

نمود . من برای این جوان با انژری الیوم جدیدی را که تصنیف ها و آهنگهای آن از ساخته های خودم است بنام "چای و چلم" تهیه نمی دیدم و با دوست همیشگی ام آقای ذاکر آتباییوف امور تخفیکی و ثبت آنرا تکمیل ساختم . این الیوم نیز عنقریب بdest نشر سپرده خواهد شد .

همچنان الیوم دیگری را برای هنرمند و یکی از دوستان خوب من حبیب که جوان سرشار از استعداد است ساخته ام که امور ثبت و تصویر آن تکمیل شده و بزودی بدسترس همه قرار خواهد گرفت .

ما در ینجا اطلاع یافتهیم که اخیراً هنرمند جوانی به نام «شکیب همدرد» که در برنامه ستاره افغان ، با اجرای چند آهنگ جدید که توسط شما ساخته شده است ، حایز مقام اول گردید و به کمال شهرت و محبوبیت رسید . درین مورد علاقه داریم از خود شما بشنویم .

صبوری : شکیب همدرد جوان خوش صدا و با استعداد است که از میان چندین هزار جوان افغان که در اولین پروسه ستاره افغان اشتراک نموده بودند ، انتخاب گردید . بمقاضاو سفارش دوست بسیار خوب و هنرپرور ، آقای کامگار و علاقه خودش بکار هایم ، به ازبکستان نزد من آمده و من چند آهنگی را از ساخته های خودم برایش آمده ساختم . این آهنگها بشكل تصویری از تلویزیون های افغانستان به نشر رسید . البته نام ستاره افغان را مردم ، تلویزیون طلوع و آریا پردوکشن برایش داد که خوشبختانه با اجرای آهنگهای من شکیب همدرد واقعاً به "ستاره" تبدیل شد !

- مسلمًا عده زیادی از علاقمندان هنر در مورد شما و اثار تان شناخت دارند ولی کمتر کسی را میتوان یافت که درباره زندگی شخصی شما چیزی بداند . شاید این فرصتی باشد تا دوست داران تان کمی هم درباره زندگی شخصی تان بدانند ؟

صبوری : زندگی شخصی من با لطف پروردگار خوب است و من راضی هستم . چهار فرزند ، سه پسر و یک دختر دارم که همه مرا دوست میدارند . همسرم با محبت زیاد مرا به کار هایم تشویق مینماید و ما از شروع زندگی مشترک تا همین اکنون همیگر را دوست داریم و به همیگر احترام قایلیم .

- با عده ای از دوستان دیگر ، من این سعادت را دارم که باشما آشنائی نزدیک دارم ولی برای کسانیکه شمارا از نزدیک نمی شناسند بگویند که امیرجان صبوری را خود چگونه می بینید ؟

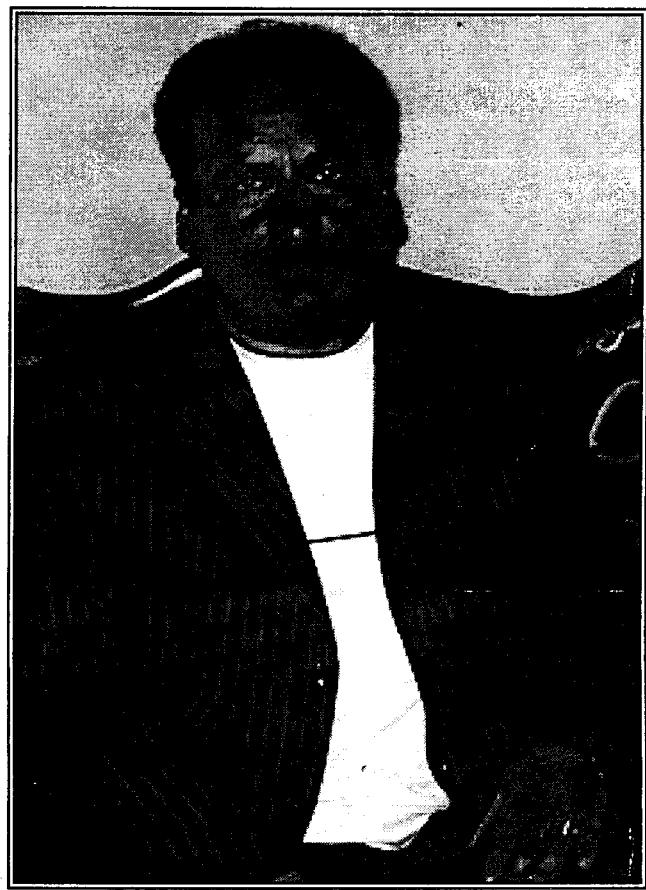
صبوری : امیر صبوری شخص ساده خوشباور ، وسوسی و امادر کشاکش زندگی صبور است .

غنای هنری در مخالف هنر تحسین فراوان برانگیخته است . آهنگ های این الیوم در یک کلام از یکسو قصه غصه و اندوه و از جانب دیگر جولا نگاه آرزو و امید است ، چه انگیزه هانی باعث آفرینش این اثر شد ؟

صبوری : در ساختن الیوم "زنگی همین است" درد مردم و از سوی دیگر تصادفاً در غربت و دوری از وطن داشتن وقت کافی برای فکرکردن وامکانات خوب برای آفریدن ، سبب شد تا درد مردم و حرف مردم را بزبان آنهاییکه خود نمیتوانستند بیان دارند ، بیان کردم و قبول شد .

- خوب حال بعد از فتح دل ها بواسیله الیوم "زنگی همین است" چه کارهای دیگری را می خواهید انجام بدهید ؟

صبوری : بعد از ارایه الیوم "زنگی همین است" ، الیوم جدیدی را بنام "قصه های طلایی" به صدای خودم آماده ساخته ام که همه تصنیف ها و آهنگ های آن جدید است و از ساخته های خودم میباشد . این الیوم بدسترس دوستان و هموطنانم قرار خواهد گرفت . همچنان کلیپ DVD - شکل تصویری آهنگهای الیوم "زنگی همین است" را نیز تهیه داشته ام که بزودی بدسترس علاقمندان و هموطنان قرار خواهد گرفت . هنرمند معروف و خوش صدا تواب آرش افغان که در سویدن زندگی مینماید در ازبکستان نزد من آمده و تقاضای کمک



د کونړیو درادیو تلوزیون



خلیل شناد تخفیف مدد

طالبانو دواکمنی پرمھال دکونړیو داطلاعاتو او ګلتور ریاست ددې ولايت دراډیو دفعالولو په هڅو کې بریالي شو او لـه مرکزي راډیونه یودستگاه کونړیو ته ولیبدول شوه او په لمړي خل بې دیوساعت لپاره خپرونو پیل کړي چې دوخت د حکومت دپالسى سره سم بې چارې پرمخ تللي دغه خپرونو له یوساعته دوو ساعتو ته وغخیدې کله چې د طالبانو واکمنی رنګه شوہ دکونړیو دراډیو لپاره نوی هڅې پیل شوی په همهغه دستگاه کې خپرونو خو ساعته شوی ورو ورو دملې راډیو تلویزیون

کې کونړیو ته د تلویزیون ترانسمیتر هم ولیبدول شو او په اسداباد کې تلویزیونی خپرونو هم پیل شوې په دغو خپرونو کې یواځې دنیم ساعت لپاره سیمه بیز خبرونه او تبلیغاتی پیغامونه وو اونور بې د کابل د تلویزیون خپرونو خپرولې په ۱۳۶۸ هـ ل کال کې کله چې مجاهدینو کونړیو محاصره او کمونیستی دولت دماتې زنگ وو هل شو دولت د تلویزیون او راډیو دواړه دستگاوې ننګرهار ته ولیبدولې او په جلال اباد کې بې دکونړیو په نوم خپرونو کولې په ۱۳۷۸ هـ ل کال

کونړیو دهیواد په ختیج کې بې سرحدی ولايت دې او د خپل ستراتیژیک موقعیت له مخي په هیواد کې د پام ور سیمه بلل کېږي دنورو پرمختیا تر خنګ مطبوعاتی چارې هم له ډیر وړاندې په دغه ولايت کې سمبال شوې په ۱۳۶۵ هـ لمريز کال کې په دغه ولايت کې بې راډیو بې دستگاه نصب او په خپرونو بې پیل وکړ په خپرونو کې د دولت مرکزی خبرونه ریوتونه او سميې بیز تفریحي اونوری خپرونو وي چې دکونړیو په تولو سیمو کې اوږيدل کیدی په ۱۳۷۷ هـ ل کال

پاکستان تر اسلام اباد او په کور دنه
په ډیرو ولايتونو کې ده د کونړ
د تلویزیون سمیزې خپروني د یونیم
 ساعت لپاره دي په تلویزیون کې هم
د بیارغاونې پروگرامونه سمیز خبرونه
موسیقی اونور تعليمي اوتفریحي
خپروني شته د کونړ رادیوتلویزیون
آمریت مسؤولین وايې پدې هڅه کې
دي چې د خپلوا لیدونکو او
اوریدونکو سیمه نوره هم پراخه
کړي او د کیفیت له مخې هم بدلون
پکې رامنځ ته کړي.

محمد آصف روofi

ورکړل شوه اودولایتي بیارغاونې
دولې لخوا پکې دارتیا وړودانی هم
جوره شوه.
د کونړ دراډيو خپروني د کیفیت او
وخت له مخې بیاوردې شوی په ۱۳۸۲
ه ل کال په لوړیو کې په کونړ کې
تلويزيوني خپروني هم پیل شوې خوب
په ډیرو عادي وسايلو سره سمبال وی
اوسمهال د کونړ ملي راديو اته
ساعته خپروني لري چې پکې د سیمې
تازه خبرونه، دینې تعليمي، تفریحي
او نوری خپروني خپریږي او
داوري دونکو سیمه یې ګاونډي هیواد

درهبری هیت پلاوی په پاملرنه
د کونړ دراډيو تلویزیون تشکیل
منظور او په سیمه کې د نړیوالو
خواکونو لخوا یوه لس کیلو واته
رادیوی دستگاه هم د کونړ
رادیوتلویزیون ته ورکړل شوه د کونړ
رادیوتلویزیون چې د اطلاعاتو
او فرهنگ ریاست سره یو ئای په یوه
کوچنۍ ودانۍ کې فعالیت کاوو
دفعاليتونو د لاغه خیدو لپاره د کونړ
رادیوتلویزیون آمریت په وړاندیز او د
 ملي رادیوتلویزیون او د دی ولایت
دوالي په منظوی داسداداباد د منډه
کول په سیمه کې اته جریبه همکه



خان ولی سالارزی دراډیوړلک



سید عبدالله نظمي د تلویزیون ولاد

نقد چیست و منقاد کیست؟



جاوید فرهاد

منتهی نتیجه کیست؟
نخستین اصلی که منقاد را تعریف می کند، داشتن آگاهی های مبتنی بر روش نقد است. این آگاهی ها در بر گیرنده مواردیست که منقاد باید آن را در نفس خود داشته باشد. مانند: احاطه داشتن برمقوله های تئوری های نقد مُدرن.

دانش کامل از ویژه گی هایی که نقد در محور آن شکل می گیرد. نگاه شالوده شکنانه دریافت نشوی از مفهوم نقد. توجه به رویکردهایی دگرگونه در متن اثر. با استفاده بر مواردی که مطرح شد، این مولفه های پنج گانه، به عنوان ویژه گی ها، مهمترین رویکردی است که کار منقاد را در حوزه نقد تبیین می کند. جدی ترین مشکلی که در زمینه نقد و نقادی در افغانستان وجود دارد، ناشی از تعریف یکجانبه نقد (یعنی نقد به معنی انتقاد صرف) است؛ زیرا به دلیل عدم درک از مفهوم "نقد"، بسیاری ها در جامعه ما به مسئله بیان "انتقاد صرف" در حوزه نقد می پردازند و ارزش ها را همسان با کاستی ها، در فرایند نقد و نقادی مطرح نمی سازند. پس از همین جاست که منقاد بیون توجه به جنبه های معیاری نقد، فقط به برداشت یکسویه از اثر و موضوع مورد نقد می پردازد. با توجه به همین کاستی در قرائت یک جانبه از مفهوم نقد است که از سال ها به این سو، نقد با روش های معیاری و به دور از "غرض و مرض های فردی" در کشور ما شکل نگرفته است. پس برای شکل گیری نقد معیاری و هنجارمند، نخست از همه، باید فرهنگ نقد پذیری را ایجاد کرد و سپس به نقد معیاری در حوزه مربوط پرداخت.

نکته ای را که در بحث فرهنگ نقد می خواهم به آن تأکید کنم، در نظر گرفتن معیارهای بالا برای "عملی سازی روش های سامانمند در فرایند نقد است؛ زیرا اگر برای درک میزان ارزش ها، معیاری برای اندازه گیری وجود نداشته باشد، نقد روشمند نمی تواند شکل بگیرد.

۲- فرهنگ نقد پذیری: "راپرت گیمن" نویسنده اروپایی می نگارد: "پیش از این که در بحث ظرفیت شناسی، نقد، ظرفیت ارزشی دانسته شود، فرهنگ نقد پذیری ظرفیت ارزشی پنداشته می شود".

در این تعبیر "گیمن" اشاره جالبی برای وقوع گذاشتن به "فرهنگ نقد پذیری" وجود دارد. بی تردید، داشتن روحیه فرهنگ نقد پذیری، یکی از ظرفیت های ویژه، برای داده های مورد نقدانگاشته می شود.

برای آن که به این ظرفیت دستیابی پیدا کنیم، بهتر است به رویکرد های سازنده و اثرگذار در فرایند فرهنگ نقد پذیری، توجه جدید داشته باشیم:

حساسیت های منفی و روش های تلقی یکسویه درباره خود و اثر را کنار بگذاریم. به آرای دیگران در هنگام نقد، دقت کنیم. تحمل آرای خلاف بینش و سلیقه خود را. داشتن برشامیم.

از نقدترسیم. اشتباه در هنگام عمل را، امر طبیعی بپنداریم. خو گرفتن به این اجزای پنج گانه، مستلزم تجربه و تکرار این روش های فرضیه یی در فرایند نقد پذیری است.



فضل الرحمن نيريز

2009
127



خالدہ الکوڑی گوینڈہ تلویزیون ملی

البوم این شمارہ



محمد شفیق احمدزی گوینڈہ تلویزیون ملی



سلام سنگی



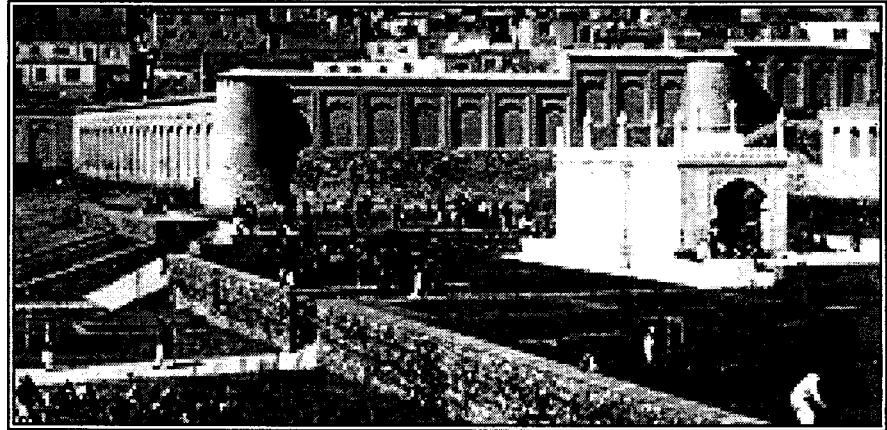
حاجی محمد گامران



رحیم مهریار

باغ بابر کابل

ابوب آرمن



موقعیت جغرافیایی باغ هم به اهمیت آن افزوده است. این باغ در دامنه غربی کوه شیردروازه چشم انداز قشنگی به سوی شهر دارد. بخش وسیعی از غرب شهر کابل و همچنین قسمت هایی از رود خانه کابل، که از دامنه باغ می گذرد، از باغ بابر به خوبی دیده می شوند.

احتمالاً موقعیت زیبای این منطقه باعث شده بوده که ذوق طبیعت گرای بابر برانگیخته شود و او دست به ساختن باغی در آن جا بزند.

مسجد مرمرین نیز در باغ بابر وجود دارد بابر در جوانی پس از تصرف کابل به زودی شیفته طبیعت و آب و هوای این شهر می شود. او در کتاب "تذکر بابری" (بابر نامه) از طبیعت دل انگیز کابل به خوبی یاد کرده است.

این شاه مغولی، کابل را به عنوان پایتخت تابستانی خود برگزید و قلمرو وسیع امپراتوری خود را که از آسیای میانه و خراسان تا بخش های از شبه قاره هند گسترش داشت، از همینجا اداره می کرد.

بابر پسر عمر شیخ، از نوادگان امیر

آرامگاه بابر باغ بابر تنها یک باغ با چند درخت نیست؛ آرامگاه ظهیر الدین محمد بابر و چند ساختمان تاریخی هم در میان آن قرار دارد که از اهمیت تاریخی زیادی برخوردار است.

باغ بابر از قدیمی ترین باغهای کابل است که بخشی از تاریخ این شهر را با خود دارد. این باغ را ظهیر الدین محمد بابر، بنیانگذار امپراتوری گورگانیان هند، پس از آن که کابل را در ۱۵۰۴ (۹۱۰ هجری قمری) به تصرف خود در آورد، احداث کرد.

این باغ، حدود چهارصد سال دیگر تفرجگاه فرمانروایان و شاهان مختلف بود. بنابراین از این فرمانروایان ساختمانهای جدید به این باغ افزودند.

باغ بابر مانند دیگر ساختمانهای سلطنتی، برای صدها سال رازناک و مرموز بود و کسی اجازه ورود به آن را نداشت. دروازه های باغ بابر در سال ۱۹۳۰، در زمان حکومت نادر خان، به روی مردم گشوده شد و به تفریحگاه عمومی تبدیل شد.

این باغ پس از تاسیس تا حدود بیش از چهارصد سال دیگر تفرجگاه فرمانروایان و شاهان مختلف بود باغ تاریخی بابر اخیراً بازسازی شده و با آن که روزانه صدها نفر از آن بازدید می کنند تنها افراد کمی از گذشته آن آگاهی دارند.

امان الله صاحب زاده، رئیس موسسه باغ بابر می گوید در روزهای عادی بیش از ۵۰۰ نفر و در روزهای تعطیل تا ۹ هزار نفر به این باغ می آیند.

رئیس موسسه باغ بابر می گوید بازدیدکنندگان باغ را مردم شهر کابل، خانواده ها، خارجی ها و جهانگردان تشکیل می دهند.

بسیاری از کسانی که وارد این باغ می شوند، می گویند برای تفریح می آیند و به ساختمانهای تاریخی ای این باغ، کمتر توجه می کنند.

شمار کمی هم هستند که از ساختمانهای تاریخی در باغ بابر، دیدن می کنند و تابلوهای راهنمای باغ را می خوانند. آقای صاحب زاده می گوید دو نفر را برای راهنمایی بازدیدکنندگان باغ گماشته

است و ساختمان دومی که در سالهای گذشته به عنوان غذاخوری از آن استفاده می شده اکنون به نام پاویلیون (سرایه) یاد می شود.

آقای صاحب زاده می گوید در حال حاضر پاویلیون باغ یکی از محل های تجاری باغ است و در آن مراسم و کنفرانسهايی در بدل پول برگزار می شود. این ساختمان پایین تر از مسجد مرمر قرار دارد.

به دور مجتمع ساختمانها، استخر، گلخانه، گلزارها و درختان باغ باير یک محوطه خشتی کشیده شده که تا سه متر بلند دارد. محوطه باغ باير بیش از یازده هكتار مساحت دارد.

بازسازی باغ باير از سال ۲۰۰۲ با همکاری بنیاد فرهنگی آفاهان آغاز شد و در حال حاضر در حال پایان یافتن است. اکنون این باغ به حال نخست خود بازگشته است.

آقای صاحب زاده می گوید این باغ را شورای نه نفری به اساس قراردادی که بنیاد آفاهان با دولت افغانستان امضا کرده، اداره می کند.

او گفت کسانی که به این باغ می آیند، در بدل دریافت تکت دخولی، پول می پردازند. و این پول، برای اداره و نگهداری باغ به مصرف می رسد.

باغ باير تنها میراث تاریخی کابل است که در حال حاضر در وضعیت خوبی قرار دارد.

مرمرین سفید سرازیر می شود.

در دامنه باغ ساختمان دو طبقه خشتی با مهندسی ویژه ای است که گفته می شود شاه جهان آن را برای توقف کاروانهای بازرگانی ساخته بوده است.

آقای صاحب زاده، رئیس موسسه باغ باير می گوید در بخشی از این کاروانسرا جایی برای افراد فقیر و بی پناه کابل قدیم اختصاص داده شده بوده و آنان در آن می آسودند.

آقای صاحب زاده می گوید این کاروانسرا، در حوادث مختلف کاملاً از بین رفته بود و در سالهای اخیر با مواد ساده محلى دو باره به شکل گذشته آن ساخته شده است.

این ساختمان اکنون هم به نام کاروانسرا یاد می شود و دفاتر اداری و موزیم (موزه) باغ در داخل همین کاروانسرا قرار دارد. اکنون همه کسانی که وارد این باغ می شوند، از داخل همین کاروانسرا می گذرند.

کاروانسرا کاروانسرا باغ باير در دامنه باغ ساختمان دو طبقه خشتی با مهندسی ویژه ای است که گفته می شود شاه جهان آن را برای توقف کاروانهای بازرگانی ساخته بود.

در سال ۱۸۸۰ امیر عبدالرحمن خان دو ساختمان دیگر در داخل باغ باير ساخت و بیشتر خانواده او از این ساختمان ها استفاده می کرد. اکنون یکی از این ساختمانها که در گوشه جنوب شرقی باغ قرار دارد به نام "قصر ملکه" معروف

تیمور و قتلغ نگار خانم، از نوادگان چنگیز خان است. او در ۱۴۸۳ فیروزی میلادی (ششم محرم ۸۸۸ ه ق) در فرغانه به دنیا آمد.

باير در یازده سالگی وارث فرمانروایی پدرش و پس از جنگهای بسیار با فرمانروایان ازبک و تاتار در آسیای میانه، در ۲۱ سالگی رویه سوی کابل و سرزمین افسانه ای هند نهاد.

باير در سال ۹۳۲ ابراهیم لودی را در دهلی شکست داد و امپراتوری کورگانی هند را بنیان نهاد و در ۲۶ دسامبر ۱۵۳۰ (۹۳۷ ه ق) در شهر آگرہ در هند پس از ۳۸ سال سلطنت درگذشت.

ابتدا جسد او را در شهر جمنا به خاک سپرندند؛ اما شاه جهان پسر او پس از نزدیک به ده سال استخوانهای او را بنا به وصیت خود او به کابل منتقل کرد و در باغی که خود او ساخته بود، (باغ باير) دفن کرد.

منظره استثنایی شاه جهان در کنار آرامگاه پدرش مسجد کوچکی را از سنگ مرمر ساخت و آرامگاه او را هم با محوطه کوچک مرمرین از حریم مسجد جدا کرد.

در این باغ نشانه هایی از دلستگیها و علاقه مندیهای باير به زیباییهای طبیعی به جا مانده و تا اکنون حفظ شده است.

حوض باغ با ساختمان پلکانی آن منظره استثنایی را به وجود آورده است. زمانی که حوض از آب پر می شود، آب آن به حوضهای کوچک پایین آن از راه آبرو

د خاکه

اللور وفا سملندر



صوت د سمندر پر غارو، د خپل نا اشنا
وطن په لور، د تللو تلوسه لري. مور هم
ددغه خاموش جشن د نمانخنو په خاطر
خپل زره پر سکوت ورکوو. انسان د
غیر شبیلی دی. انسان غر بشکاره کوي.
انسان مجسم کلام دی. انسان گوري،
پوهيري، اوري او دا تول غر دی چي را
خرگنديري. يوه.
بزگر کارکاوه، د هغه د لاس پرتناکو او د
وچولي پرخلو وريخي، غنم، جوار او
شني شوتلي را وتكيدلي او دی تولو
خدای ياداوه او دومره غرونونه له چوپه
خوله بزگر خخه راوتل؛ خو هغه تولو
بيسواهه کاهه، اخر هغه کتاب نه ليکه!
مور په وينخلو حواسو او سپين ذهن کي،
د خيال ديوه بلوو او په دغه شعر کي د

سپينه ده، پاکه ده، بي عيءه ده، مرينه او
زوال نه لري. انسان ويريري! خود ويري
موضوع ته نشي ورکتلاي! انسان له پيله
دارول شوي؛ مبندي او پلروننه لومري
واكمن استازي دي چي ويره د تازه، نوي
او ماشوم انسان په ذهن او خاطرو کي
كري! ويره مور ته راکيل شوي. ويره
اصلی نه ده. مور ويره زده کري. ويره
باید ووینخو؛ زموره زره هغه سمندر په
خان کي ویده لري چي وروستي به د
وپري تول شرمونه وشريوي او مور ته به
خيال او خوب سپيني او تازه او سوجه او
بي گناه خوبني را پخلا کري. نوراخي دا
له شرمونو او وپرو دکه ورخ په يوه خالي
شپه وپلورو. د شپي خيالي گر اقليم کي
زموره او ستاسو د روح بيري د نور او

ژوند مينه دی، هستي مينه ده، دا لمز، دا
ستوري، دا سپورمي تول د هغي ابدی
ميني سوغاتونه دي چي مور ته د لوی
مينه گر کيسى کوي. دا له رنگينو کبانو
دک مست سيندونه، دا د جگو جگو ونو
خنگلونه او پريمانيه ميوی، دا له غميyo دک
غروزه، دا زمور لوی انساني تبر... تول
له عشق او ميني پيدا شوي. زمور شرف
په دي کي دي چي هستي په مينه
وپالوو. «په هيچ راز له الهي رحمت خخه
بي برخى نه ياستي؛ مگر دا چي هجي
ميني او محبت ته خت کري چي ستاسو
لپاره دالي شوي.» ميني يو سپين قلمرو
دي، دا قلمرو هيچ دول پولي او سرحدونه
نه لري، د ميني په سپين هياد کي نه
ويري ته خاي شته او نه شرم ته. مينه

ترخه خوکان او پوچي داني په لاس راوري. زمور طبیعت تریخ دی، له خدای خخه کيله لرو. گاونديان مو نه خوبنيري. ذهن مو له شکایته دک دی. های! خدايا ومي موندلی ته په هرخه کي راسره يي؛ شکر:کرزا، کبنت زما، لو زما، درمند زما!ازده مي شول؛ زه هرخه هغسي کرم چي غوازم يي!چوپنیاده. خاموشي خوره ده. زه پروت يم. نه خوخيرم. نه غربرم. ذهن لکيا دی، خه کارلري:ورخ پاي ته رسيدلي، ما بنه کته نه ده کري، ما بني نومري نه دي اخستي، ماته چا مينه او محبت نه دي راکري، زه له چا خخه بنه خاطره نه لرم، زه له دنيا دردونو او ديروديرو گيلو ډک يم. سکوت کي پت غر خواب را لندي، زه دا له خيل زره خخه اورم، سکوت زما زره ته لاره لري:هرخوک خانته پخلي کوي، مور به هم دا خيل پخلي خوروو؛ ترخو دا تجربه کرو چي د هرچا او تولي هستي هرکلي ته د زره په قدمونو ورشونو راخچي چي دغه شيببي، دغه فضا په بنو غبرونو او بنو غبرگونونو له سره ورنگو! راخچاپيريا، کورني ماحول او خيل وجود ته مينه او محبت باعوانۍ کوو. توله هستي سينه ده، تياري له ما خخه راوتلي او د تقدير دا توري پاني يي راته ميراث پرايسني. ژوند شعرده او شاعر زه يم. شاعر د غر شپلي دی. شاعر د غر رود خان خرڅ کري. شاعر خيل زره رنا ته پرايسني. شاعر خپلي سترگي لمرونونه ته خوشي کري. شاعر خيل غورونه د خيال

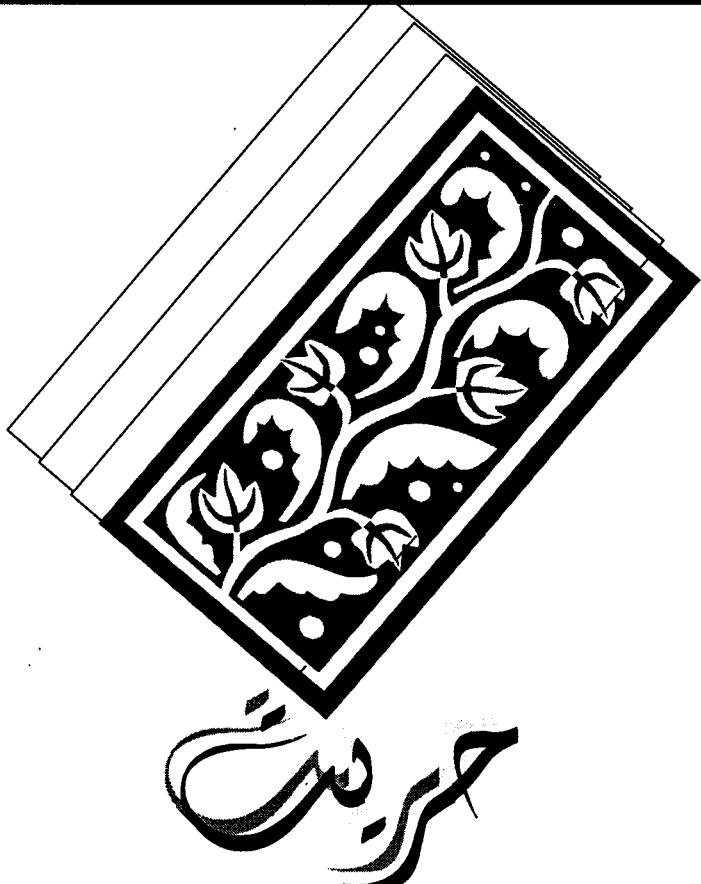
پاتي ۳۸

روح سترگي او غورونه يي ويني، اوري؛ زمور د فزيکي سترگو او غورونو په واک کي نه دي؛ نو مور هغه وخت کولاي شو دهستي زره ووينو، هلته واوسو او هغه درک کرو، چي ويښ روح شو.» خدای له مور سره مينه کوي، نو مور هم باید داسی وکرو؛ مور هم له خدای سره مينه کو»
 ژوند د ميني اولاد دی. هستي د ميني باع دی. زمور خيري، رنگونه، نومونه د ميني راز راز خيري، رنگونه او نومونه دی. هرخه چي گورو مور ته د ميني راز را اوروبي، نو مور تولي هستي ته خاندوو. توله هستي د سترگي ميني ننداره ورکوي. خيره او شکل او نوم او هويت زمور لپاره نقاب دي. اروا د نور او صوت له جنس خخه ده. دغه دبري، نباتات، راز راز ژوندي موجودات او انساني رنگين نفوس؛ تول فزيکي کالبونه او کورنه او کالبونه دی. زمور فزيکي- ذهني هوينونه، هدغه د اروا موقت کورونه دی. د خيال او اروا سترگه د خيري او پوست خت ته دغه ستره لومرنۍ بشکلا ليدلائي شي. خکه مور په خوب کي د حمکي، ستوري، کهکشانونو خت ته را خخه ورکي حمکي ليدلائي شو او دا تول ستاسو سره دي. ورخ زمور کرونده ده. هغه خه چي د ورخني تلاش او هخو په پاي کي يي لاسته راورو؛ زمور خيل درمند جوروبي. دغه درمند زمور له فکر او کمو وروخه پوخ شوي. دا غلى داني مور پچيله کرلي، مور خيل کرلي ازغي او الماس ربيواولي مور خيل درمندونه نه منو! زمور درمندونه پراغزو ډک دی. مور د سرو دانو پرخاى

زره پر لاسونو بنوروو او د هستي په ذات کي نغبني خور ريتم په خبرو او غرېدلو او (غږو) کيدلو راولو. باید سپین شو. باید لومرنې شو! مور چي په جنت کي کور خوشي کاوه؛ دا فکرونه، باورونه راسره نه وه! دا زمور نه دي! دا مره غورونه او مري سندری دي!!! مور باید د حواسو او ذهن تياره شپه په خپل دنه کي ختمه کرو. زمور کلمه د سمندر د څيو غردي. زمور غړ هغه خندا ده چي غاتولو له شمال خخه زده کري. زمور ناره هغه غړ دی چي خندا ورڅه جورېږي. د غړ او رنا سيلانيانو! دغه د ورمو کاروان هم تيرشو! اوس مور او تاسو يو او په ستوريو کي ولاړه د سکوت دمه! شپه يو تش فصل دی. شپه زمور د خيالونو او زرونو د الوتلو پرمخ تش تاتوبې دی. مور په شپه کي، د زره په سترګه، د خيال په وزرونو ناپیدا حمکي مومو. راخچي چي دغه شخصي او خصوصي سفرونه پيل کرو! لږ شيبه ورلاندي د ميلمستيا وريا باخونه دي او هرخوک خانګري ميلمه.
 جاتان اوسي زما او ستا دوارو په زړو کي لکه ژوند چي دی موجود تولو دانو کي مور په وينځلو حواسو او سپین ذهن کي، د خيال دیوه بلوو او په دغه شعر کي د زره پر لاسونو بنوروو او د هستي په ذات کي نغبني خور ريتم په خبرو او غرېدلو او غرېکيدلو راولو. دغه له سترگو پناه پاچا هغه وخت ليدل کيري چي انسان د ميني، رنا او سپیځلې کلام مجراء او شپلې شي. روح د اگاهی له سرمنزل خخه را لېري شوي دي. هغه خه چي د

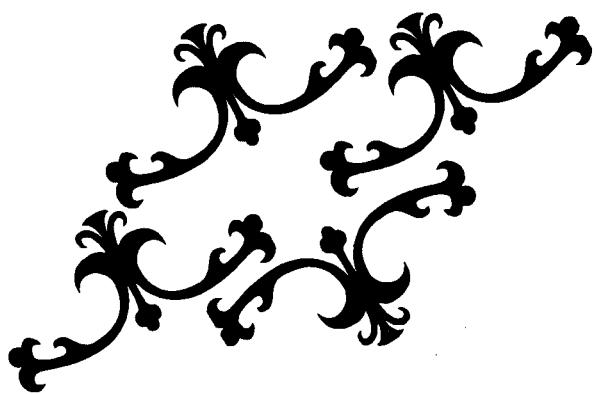
لَرْنَگَاه

همچومن یارب کسی سرگشته و حیران مباد
 شایق رمزنگاه دیده خوبان مباد
 در پی و صل نگاری بی سرو سامان مباد
 مبتلای محنت ورنج وغم هجران مباد
 ساده دل بودم به دام عشق یارافتادم
 در بهار زنده گانی کام دل حاصل نشد
 شوخ بی پروای من باری به من مایل نشد
 درد و داغ زنده گی دور ازمن بیدل نشد
 ارسرشک دیده ام روشن چراغ دل نش
 مرغ طبع گرکند میلی به پرواژدگر
 پاس احسانش کنم با سازو آوازدگر
 نشکند گر خامه ام افشا کنم رازدگر
 بگذرم زین عشق گیرم عشق دمسازدگر
 مست جام باده عشقم خمار افتاده ام
 سامحا را زدل خود با کسی دیگر مگو
 شرمداری ها نگردد پرده دار عذرتو
 گرهی خواهی که عمرت بگزرد با آبرو
 استعانت جز ذات کبر یا از کس مجو
 بر سر رراه ندامت خاکسار افتاده ام
 فدا محمد سامح صدیقی



دم جنون ژوندون به څه وي چي لیلامري
 څه په کار دی تش کالبوت چي زره دچا مری
 زره دیوه ده دا دختو په قالب کبني
 خدا ومه کره چې په دا دیوه دچا مری
 چې مر غه لارشي فس د ماتيدو دی
 که به زره مرې تش کو ګل دي لا پخوا مری
 هیڅ ممکن نه دی پایینت ده ګه پړی
 زره چې مری کالبوت مجبور دی خامخا مری
 حریت دهر ملات دب دن زره دی
 که دانه وي هم ملت مری هم بقامري

عبدالشکور رشد



لایق

لا عکس

هر خومی که دزره قرار و لوله را خی
پوهیم ولی نه چی قتلولو له راخی
بلبل کری دگل وصف که بهار وی که خزان
بورانه خویی بس یوبنکلولو له راخی
غمونه داشنا زه اوس په هیخ نه هیروم
ای غمه! دنده که هیرو لو له راخی
ارمانه! داشنا شه داشنا سره میشته
چی زره له "خاطر" آزارو لو راخی

مصری خان خاطر



کسی لایق اشک ریفتنت نیست

ولی آن کس که تومی فواهی برایش

اشک بریزانی

ترا هرگز به اشک ریفتن نمی گذارد

فراده وال زاهدی

خاضع

ای آفتاب مهرو عوافظ کجاستی
وی عشق پاک بهر چه پنهان زماستی
تابش بکن که رفت ز عالم همه امید
پرتوفگن که مظہر هرمداع استی
سوzi فتاد بردل وازدیده شده برون
اشکی که بهتر از گھرو کیمیاستی
شبنم چکیده از رخ گل باهمه نشاط
خندید غنچه گفت چرا در فناستی
رفتم به کوی یارکشیدم زدل نوا
در گوش دل هنوز چه سورونواستی
خاضع به چشم معرفت خویشن نگر
بهر چه آمدی و در آخر کجا سنتی
خاضع

گل په گل

که چ او لیدو گلو نو کبن زما گل

بی مثاله ی نظر بر دلر با گل

حکمت دکل په شان به بل گل نه وی

نصرا گلستان یاد بید یا گل

گل می گل دی گل می روح او محبت دی

گل می ژوند دی، گل می شعر د شعر بت دی

گل می غم، گل می بنادی، گل می دنیا ده

لنده داچی حکمت گل دی، گل حکمت دی

گل می رنخ، گل می دارو گل می کباب دی

گل می سوز دی، گل می ساز، گل می ریاب دی

دی

گل می ژوند، گل می مرگ، گل می دنیاده

گن می هم دی حقیقت گل می سراب دی

عبدالرزاق حکمت

دليان فاللاف

بلبل فریاد کری، دغه را یادکری

صیاد به کوم خای، غورولی وی

پرون زه بل خای، او نن دلی به

سبا بـه چیرته زمامقام وی

بلبل ژداکری، داسی وینا کری

خـه تعجب دـی، کـه سـاه مـی خـبـزـی

گـل تـه چـی گـورـم، پـرونـ غـوتـی وـه

نـن تـازـه گـلـ دـی، سـبارـذـیـوـی

محمد شاه خیال

رباعی و دو بیتی در تاریخ ادبیات



این کوزه چو من عاشق زاری بوده است

در بند سر زلف نگاری بوده است

این دسته که بر گردن او می بینی

لستی است که بر گردن پاری بوده است

رباعی و دو بیتی کوتاه ترین قالب های شعر کلاسیک ما را تشکیل می دهند که طوری که از نام آنها بر می آید در دو بیت خلاصه می شوند و در هر دوی این قالب ها بیت اول مقفى است و این دو قالب بر عکس دیگر قالب های شعر کلاسیک ما دارای وزن شخص هستند به این معنی که دیگر قالب های شعر مانند غزل، مثنوی و قصيدة در هر کدام از وزن های مشخص شعر فارسی سروده شده باشند لطمه ای به قالب آنها نمی زند در حالی که در رباعی می بینیم که باید بر وزن لاحول ولا قوه الا بالله سروده می شد و این قاعده تا امروز نیز برای این قالب باقی مانده است. یا در دو بیتی می بینیم که وزن مشخص آن مفاسیل مفاسیل مفاسیل است و مانند رباعی این قاعده برای این قالب نیز به شکل مشخص مانده است که باعث تفرقی این دو قالب از یک دیگر و هم چنان تفاوت آنها از دیگر شعرهایی که در دو بیت سروده می شود و دارای مطلع نیز می باشند می شود. اوزان این دو قالب از شیرین ترین و گوش نواز ترین وزن های شعر فارسی می باشند که در طول تاریخ ادبیات کمک زیادی را به این قالب ها کرده اند. وزن این قالب ها از یک طرف و کوتاه بودن آنها از طرف دیگر و هم چنان محتوای رباعی و دو بیتی آنها را بر سر زبان ها انداخته و به

آن قصر که جمشید در او جام گرفت
اهو بچه کرد و شیر آرام گرفت
بهرام که گور می گرفتی همه عمر
دیدی که چگونه گور بهرام گرفت

این کوزه چو من عاشق زاری بوده است
در بند سر زلف نگاری بودهست
این دسته کبر گردن او می بینی
دستیست که بیرگردن پاری بودهست

نیکی و بدی که در نهاد بشر است
شادی و غمی که در قضا و قدر است
با چرخ مکن حواله کاندر ره عقل
چرخ از تو هزار ببار بیچارهتر است

گاه از این قالب برای بیان مفاهیم عرفانی
نیز به خوبی استفاده صورت گرفته و شاعران
عارف ما به این قالب نیز بسیار توجه کرده اند
به طور مثال کارهای زیادی از بزرگانی مانند
حضرت مولانا جلال الدین محمد بلخی و
حضرت ابوالمعانی بیدل دهلوی داریم که از آن
به عنوان ظرف مناسبی برای بیان حرفها و
دغدغه هایشان استفاده کرده اند.

ما رانه زری است نه نثار میمی
جز تحفه عجز بندگی نقدیمی
چون شاخ گلی که خم شود پیش نیمی
از دوست سلامی و از ماتسلیمی

بابا طاهر عربان شاید سرشناس ترین چهره
در قالب دویتی باشد شاعری که هر چند در
قالب های غزل و قصیده هم کارهایی دارد
اما نه تنها در بین مردم بلکه در بین اهالی
ادبیات هم به عنوان شاعر دویتی شناخته می
شود و طوریکه در این کارها دیدیم اکثر آنها
از شهرت فراوانی برخوردار است تا جایی
که بیشتر شان را مردم از بر می خوانند و
شاید زمزمه های آنها را از داخل گهواره به
یاد داشته باشیم که مادرها آنها را به عنوان
لالای استفاده می کردند.
نکته دیگری که در این قالب باید به آن توجه
کرد طوریکه اشاره ای هم به آن کردیم
نزدیک شدن زبان این کارها به زبان مردم
است تا حدی که قسمت زیادی از آنها را به
زبان عامیانه در می باییم و از این دریچه
 واضح است که از نظر زبانی هیچ پیچیدگی
و ابهامی در آنها وجود ندارد و از نظر
محتوایی نیز سراغی از حرف های دور از
فهم عوام الناس را در آنها نمی باییم و حرف
ها و آنچه در آن ظرف می باییم نیز مانند
زبان شان ساده و صمیمی است و همین
مسائل آنها را درین مردم به خوبی جا
انداخته است.
اما در برخورد با رباعی با زبانی روبرویم
که تا اندازه زیادی نسبت به دویتی به سمت
زبان رسمی حرکت کرده و به خاطر بار
فلسفی قسمت زیادی از اثاثی که در این
قالب شکل یافته از نظر محتوایی هم آن سهل
الوصولی دویتی را در آن نمی توان دید. در
اکثر رباعی هایی که در زبان پارسی داریم
شکوه ای از روزگار دیده می شود و به
مخاطب گوش زد شده که دل به این دنیا نباید
بست. به طور مثال در تاریخ ادبیات پارسی
در رباعی از مشهورترین چهره ای که می
توان نام برد عمر خیام است شاعری که جز
رباعی هایش از او اثر دیگری در دست رسانید
نمی باشد و به خاطر بیان و حرف هایش
متشرعنین نیز میانه خوبی با او ندارند. در
رباعی های خیام گذر زمان از نکات
برجسته مورد تاکید اوتست و در هر جا که
برای او موقعیتی فراهم آمده این فریاد را
سر داده است.

زمزمه های شبانه و لحظه های دل تنگی
مردم تبدیل ساخته است.
از نظر محتوایی بیشتر کارهایی که در این
قالب ها تا امروز داریم به خصوص
کارهایی که در چوکات ادبیات کلاسیک ما
می گنجد دویتی های آن را عاشقانه می
باییم و رباعی ها را بستری برای بیان
مفاهیم فلسفی و پند و اندرز های اخلاقی در
می باییم که هم زمان با آن بستری برای
شکایت از بی و فایی دنیا نیز هست.
در دویتی های تاریخ ادبیات که مانند وزن
ملایم و دورنمایه لطیف آنها از زبانی
لطیف و بسیار نزدیک به زبان مردم
برخوردار است گاه مسائل عاشقانه با چنان
زیبایی و ظرافت و در عین حال سهل
الوصولی بیان شده است که مخاطب را
وارد یک فضای نوستالوژیک می کند که
به راحتی مخاطب را تحت تاثیر قرار می
دهد.

یکی درد و یکی درمان پسند
یک وصل و یکی هجران پسند
من از درمان و درد و وصل و هجران
پسندم آنچه را جانان پسند
دلا خوبان دل خونین پسندند
دلا خون شو که خوبان این پسندند
متع کفر و دین بی مشتری نیست
گروهی آن گیروهی این پسندند
دو زلف سانت گرم تیار ربابم
چه میخواهی ازین حال خرابم
ته که با مو سر یاری نداری
چرا هر نیمه شو آیی بخوابم
زدست دیده و دل هر دو فریاد
که هر چه دیده بیند دل کند یاد
بسازم خنجری نیشش ز فولاد
زنم بر دیده تیار دل گردد آزاد

دنري مشهور موزيمونه

له خوانفرابسي دوخت په پنخه سوه مليون فرانکوبىمه او تضمین شوي ده همدارنگه جواهرات او دنري دهیواد ونو لرغونی آثارېه کي سائل شوي دي.

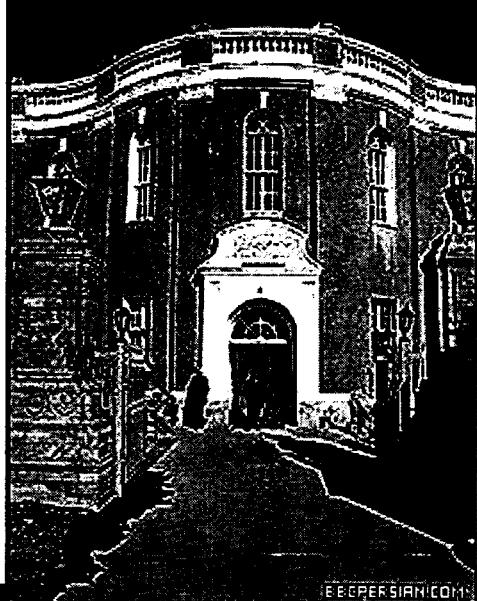
په فرانسي کي پوخى، ستوريپېزندنى طبىعى تارىخ اود(ويكتور هوگو) نكىر موزيمونه بىادونى وردى چى په ترتىب سره دغه لثاراوتوكى په کي سائل كىرى لكه پوخى او جنگى وسلى اومهمات، ستوريلىدىنى اوپېزند نى سامان آلات، لرغونى آثاراۋ فىسلۇنە، له كانونواو ژورو خايواو كىند نوخخە لاس تە راغلى آثار، شخصى سامان او لوازم او د ويكتور هوگو كتابتون.

په لندن کى (دېرىش) موزىم داموزىم چى په ۱۱۳۲ھجرى لمريز كال کى جور شوي دنري ترقلو موزيمونو لوى دى او كتابتون بى په نزى کى سارى نه لرى. (دمادم توسو) موزىم چى دلرغونى يونان او دروم لرغونى اوتارىخى آثارېه کى شتە دى اود دغۇھۇانو لرغونى تىمدن بىنكارندى دى. دامرىكى د(باتيمور) او (متروپولتن) موزيمونه

معلومات يالپېزندل.

۵- دنده كوننكو، محصلينو، پوهانواو خيرونك دپوهى كچه لورول.

۶- دىلى او تارىخي فرهنگى ميراث دويجاريدو اوله منخه تللو مخه نبول. په نزى کى نز دېرموزيمونه شتە چى د مختلفو آثارو ساتى لپاره بىلايلى خانگى او خونى لرى، خومشەر موزيمونه يى په لاندى بول دى پام وكرى چى په اروپايى ھواندوكى گن شمير موزيمونه سە شنبى په ورخ دخلخو ياسىلائنانو پرەمچ تىلى وي داروپا ترقلو مشهور موزىم دفرانسى د.



EBCERSIAN.COM

دەغە تعرىف لە مەخى چى (ايكم) كرى، موزىم دفرەنگى، طبىعىتى او تارىخى ارزىشىنى شيانو راتقلولو، ساتلو، خير لوازنىدارى لپاره كېتىۋلۇتە ويل كىرىچى چى موخە او مقصىدى دادى.

۱- دېخوانى خالكى داتاراتلولو او زېرمە كول او بىيابىي راتلونكى نسل تە سائل.

۲- دېخوانى او اوسنیوتارىخى، علمى، فنى، صنعتى او هنرى آثاراۋ او پىيدىوتە منخ مقايسە او ارزۇنە

۳- دقۇمونوا ملتونو تىرىمنىخ تفاهىم راostىل او تقوىيە كول.

۴- دنرى په فرهنگ او تىمدن کى د مختلفو او بىلايلى قومونو او ملتونو دوندو او بىرخو



(لور) موزىم دى چى دېپارىس په بىناركى موقعىت لرى دى نامتو موزىم خوتە په لومرى سركى يوه باچاھى مانى وە خوكلە چى د((ورساي)) مانى جورە او سلطنتى كورنى هلته لارە نو ((لور)) پرموزىم بىل شودا موزىم پرخۇرۇپ بىرخو وېشل شوى چى لاسى صنایع، معمارى آثار، دنقاشى تابلو گانى او يە دى جملە كى د(ژوكوند موسكارونكى تابلو) ده چى د خىنۇشىكتۇنۇ



درلود او دسیمی د موزیم نو دخزانی په نوم یادیده او د پنځه سووززو په شاو خواکی یې مختلف او د بیلا بیلو زمانو او دورو لرغونی او تاریخي اثار درلود، خوبه بیره خواشینی سره باید وویل شی چې دغه بنکلی موزیم ۱۳۷۵-۱۳۷۱ هجری لمزیز کال په کلونو کي دنتظیمي جګرو په ترڅ کي ويچار او په موزیم کی داثار و په سلوکي چې دافغان میرني او باټور ملت دو بارلي تاریخ او فرهنگي میراث بنکارندوی ووچگره دمارو خواکونو او دغلهولو خوالوټ او تالان شول له هغه وروسته کله چې طالبان قدرت ته ورسیدل ۱۳۸۰-۱۳۷۵ هجری لمزیز کال هغوي هم له پاتي شویو اثار وڅه یوشییر مجسمی چې په بامیانو کي د بودا دوه لویی مجسمی هم په کي شاملی وي په دی دلیل چې گواکی داسلام له سپیخلي دین سره منافات لري ماتي او له منځه یوروی او س هم زمود دلرغونو اثارور دغلا او لو تماري لري روانه ده او ملي هویت او فرهنگي میراث موله ستر خطر سره مخ دی د اطلاعاتو افرهنگ وزارت دلرغونو اثار و دخوندي ساتلو لپاره هڅي کوي ، خو داهځي یوازی هغه مهال بریای راختلي شي ، چې ولس دلرغونو اثار او تاریخي سیمو سائل خپل یوستر ملي مسولیت و بولی او په دی برڅه کي د اطلاعاتو او فرهنگ له وزارت سره مرسته وکړي

دکعبې شریفي پرده، د حجره الاسو دلومرنی روی کښ، دراشدینو خلفا ووجنگی توری او داسېي نور اسلامي مهم او اربنټنک اثار سائل شوی دي .

په عراق کي دبغداد موزیم داچي عراق (بین النهرين) هم دتمدن او فرهنگ له لحاظ او هم له سیاسي پلوه تاریخي ارزښت لري نو دبغداد په موزیم کي هم دير مهم او اربنټنک لرغونی او تاریخي اثار موجود وو چې له بدنه مرغه یوه زیاته او دېام ور برخه یې په ۲۰۰ میلادی کال کي دامریکایي ائتلاف دير غل په وخت کي لوټ او تالان شوه او نه چېره کیدونکي زیان او تاوان ورته ورسید.

په تهران کي دلرغونه ایران) موزیم چې ۱۳۱۶ هجری لمزیز کال کي بشپړ او دخلکو پرمخ پرانیستل شوې دغه موزیم کي چې ۱۳۶۷ هجری لمزیز کال راپه دیخوا (ایران ملي) موزیم په نوم یادیروي دحجاری معماري شیان ، لرغونی کشفيات ، مجسمی او لرغونی او تاریخي اثار سائل کیدري.

دکابل موزیم داموزیم چې ددارالامان په سیمه کي موقعیت لري له ۱۳۷۱ هجری لمزیز کال خڅه پخوايو خوراغنی او نامتو موزیم و چې په سیمه کي یې ساری نه

چې ۱۲۹۳، ۱۲۴۹ هجری لمزیز کلونو کي جورشوی او د لومړی او دوبی میلادی پېړيو اثار په کي سائل شوی دي .

په روسيه کي د(مسکو) موزیم ۱۲۵۲ هجری لمزیز او د(ملي هنرونو) موزیم ۱۲۶۴ هجری لمزیز چې دیرارښتنا که هنري او لرغونی اثار په کي کېښوډل شوی چې ساری یې په نږي کي دېرکم لیدل کدري.

دبلجيم د(شکلو هنرونو) موزیم په دی موزیم کي سر بېره په نورو شیانوچي تاریخي او هنري ارزښت لري نږي تر تولو لویه جغرافیائي نخشه سائل شوی ده چې سطحه یې یو هكتار یا لس زره متر مربع متره ده.

دهند (ملي او دولتي) موزیم چې دحجاری او لاسې هنرونو ارزښت اثر او دير په زره پوری مهم کتابونه په کي شته چې دير لپیدا کپري.

دنرکيي داستانبول په شارکي د(توپکاپي) موزیم په دی موزیم کي لرغونی او تاریخي اثار، دنقاشي تابلو گانی او قيمتي جواهرات شته سر بېره پر دی په دی موزیم پوري ترلى د (خرم) په نامه اسلامي موزیم دی چې په دی معتبر موزیم کي داسلام په لومړيو کي قران کريم ليکل شوی تو کونه ، داسلام دستريغمبر جضرت محمد (ص) مبارکه چپنه، سپين او سپیخلي وینتان ،



د پښتو ادب نومیالی روهي و پېژنوا!

شاعرو، خو څه موده ورروسته یې د
شعرپرخای دنترلیکلوته مخه کړه
اوږبرنگین ادبی نثریه یې لیکه، په
شعر او نثر بر سیره، دهیو اددغنه
دیر نومیالی او و تلی یې لیکوال په
ادب یاتو، ټبه او فلکور کی دیر
لور او عالی آثار لیکلی دی چې
د خواثارونومونه یې دادی: د خبرنې
لار بند پېښتوبه بیلګه یې
جملوکی، د ژېښوندي مسٹائي ادبی
څېرنې فولکور پېژندنه
د پېښتو معاصرا دیبات دادب او فلکور
په باره کي انگلیسي قاموس
شعر پېژندنه او جنگ داخلی
افغانستان چګونه پایان خواهد
یافت؟

استاد روهي ډېرنگین ادبی لور قلم
در لود، هره موضوع به یې ډېره
خوره او روانه په ادبی عالی انځور
کي اداکوله، دده په مضمون به چې
چا دلlost پيل وکړ دغه خوری او
رواني موضع به نه پرېښود چې
څوبي پاي ته رسولی نه واي ... په
هر حال زموږ دهیو ادغه نومیالی
علمی او ادبی خيره له هیواد څخه
لري دېردېسى او مسافري په حال

توګه شامل او تر دوولسم تولګي
پوری یې خپله زده کړه اولوست په
عالی درجه خلاص کړ او دنوی کابل
(محمود طرزی) په لاسیه کي یې
بنوونکي په توګه دنده پيل کړه،
استاد روهي په ۱۳۳۴ هجری شمسی
کال دادبیاتو او بشري علومو د
پوهنځي له سرته را په دوسته په
کابل دارالمعلمین کي داستاد په دنده
و ګومارل شو. په ۱۳۳۸ کال دېښتو
تو انى دملکي غږي په حیث یې
علمی وظيفه پيل کړه او بیا دکابله
 مجلی مدیریت ورپه غاره شو، بیا
لورو زده کړو له پاره بیروت ته
لار، بیروت له امریکا یې پوهنټون
خخه یې په بنوونه اوروزنه کي
ماستري واختله، له بېرته راتلوسره
دېښتو ولني مرستیال، ورپسی دېښتو
تولني رئیس او بیا دعلومواکادمي
غږي اونوري علمي دندي یې ترسه
کړۍ، د خوشحال فرهنگي تولني
رینس هم و کاندیدا کامیسون محمد
صادق روهي دېښتو خور ژبې

استاد سر محقق کاندید اکادمیسون
محمد صدیق روهي د محمد حسین
زوی دیکتیا ولايت ده ګه وخت دلوي
حکمرانی او دنسني خوست ولايت
مندوزیو او اسماعیل خیلو په سیمه
کي یدا شوی دی دزپرد کال یې
د ګران هیواد دغه نومیالی لیکوال په
دېره غربیه کورنی کي پیدا شوی و،
دی په لومنې بنوونځي کي وچي
پلار او دووه مشران ورونه یې د
نارو غې او خینو پېښوله امله له لاسه
ورکړل، دی خوارکي یوازي پاتي
شو. ماماګانوی دده د ژوند روزنه
او بالنه په غاره واختله، محمد
صدیق روهي ترشیرم تولګي پوري
زده کړه دخوست د اسماعیل
(خیلو او مندوزیو په بنوونځي)
کي سرته رسوله له دی ورروسته
دکابله په دارالمعلمین کي دلیلی په

شعر نغمی دخیال په وزرسپري
شي او آسمانونو ته والوزي ، ته
خپلي نغمى دخمکي پرمخ دلخکو
لپاره مهار کره.

شاعره! ته دخمکي انسان يې د
آسمان په پربنتو سره خان مه
مشغولوه ، ددى پرخای چي دآسمان
په لمن کي دخیال گلان وکري، بنه
به داوي چي له خپلي خمکي خخه
ربنتيني گلستان جور کري.

شاعره! زه پوهيروم چي ته خپل درد
له بي دردي نه بدلوي ستاله پاره
بي درددي ، لوی درددي راشه د
خپل شعر په څوکي دهر چازرونونو
ته درد وروليره او همدردي پکي
پيداکره.

شاعره! تاخپله نغمه ولی غلي کره
؟ آياته نه پوهيري چي زمور
كاروان په دی چپه چپتيا کي يوي
مستي او خوندوري نغمي ته
انتظار باسي؟

شاعره! هغه دی دآسمان لمني
سري شوي ، بلبلانو په باغونو
کي د نوي سهار ترانی وغړولي ،
غوتی له پېري خوشحالی دګل په
شان وغوربدی ، مګر ستا غم
خپلی روح لاهما غسي ویده
دي او خپلی نغمي نه پيل کوي.

کره چي مره ذوقونه په نثارولي
اوهره خوا په حرکت او
غورخنگ شي .

شاعره! وايي چي ستاد قلم رنگ
دشهيد له وينو خخه هم زيات مقدس
دي ، ته دي خپل قلم ته رنگ
واچوه اوماته دژوند شعاروليکه .

شاعره! اماته دهمت او جرئت سندري
وليکه چي دتیت اونامردانه
ژوندگربوان څيري کرم او خپل
انسانی معراج ته خان ورسوم .

شاعره ! نن سبا چي شرافت
اوشهامت، عشق او محبت خپل
سرطلاخت ته تیت کري دي ، ماته
جرئت راکره چي دبنا نو له بندگي
خخه خان وژغورم او دزدرپرستي
پرخای بشدوستي خپل شعار
وګرخوم.

شاعره! امامه پرېږده چي دژوندې
کړولاروروان شم او دبت پرستي
او فرعونيت ترارابو لاندي مي
هدوکي توکرتوكريشي.

شاعره! اته دخپل شعر مرغاري
بیوزلواوغم څلوا کسانوته وراندي
کره، پرېږد د چي ژوند خپلی خاك
ستاد مرغاري وامېل غاري ته واچوي
او دخوشالي خپلې يې پرشوندو
خپري شي.

شاعره! ته مه پرېږده چي ستاد

کي ۱۳۷۵ هجري شمسی کال
دثوردمیاشتی په ۲۷ مه ۶۲۵ کالو
په عمردالمان(جرمنی) هیواد د
مونشن په بنارکی له دغی لالهاندی
، نیمگري او فاني دنيا خخه دخپل
هیواد په ارمان سترګي حق ته پتی
کري داستاد روهي پښتو، فارسي او
انگلیسي ژبی زده وي په فارسي
او انگلیسي يې دمورنی ژبی پښتو
په شان خبری او عالي لیکنی کولي
دی بیخی ستراووتنی لیکوال و داهم
داستاد روهي دنثردنموني
څوکربني.

شاعره ! ماته یوداسي شعر جوړکره
چي دغمونو ادردونو په وخت کي
يې له خپل خان سره زمزمه کرم
او خپل او بنکي پتی ورسه
وبهوم.

شاعره ! دیره موده کېري چي
زمالة سترګو خخه یوه اوښکه هم نه
ده څخیدلي آياته زما پر حال افسوس
نه کوي ؟

شاعره ! زه دخپل زخمونوله پاره
علاج او پتی نه غواړم

زمپرهاونه نور هم څېري پرېږده
چي له دیره درده چې پورته کرم
شاعره ! ته پوهيري چي بي ذوقه
او یو نواخت ژوندله مرګه هم بدتر
دي ماته داسي سندره وواړه چي
دغفلت اوبي ذوقی له خوبه مي
راویښ کري . شاعره ! ته له خپل
قلم خخه د اسراfilel شپلی جوره

A decorative horizontal border consisting of a repeating pattern of black and white squares and rectangles, creating a stepped or zigzag effect across the page.

تلوزیون ملی اخبار



محمد رضا ابراهیمی



محمد درسته



محمد حسن سلطانی



فریبا مجتبی



نسرين محمودي

	چهار شنبه	پنجشنبه	جمعه	برنامه دینی صبح
خبر	۶/۰۰	۶/۰۰	۷/۰۰	خبر
خبر	۷/۰۰	۷/۰۰	۷/۰۰	خبر
سلام صبح بخیر	۷/۰۵	۷/۰۵	۸/۰۰	سلام صبح بخیر
خبر	۸/۰۰	۸/۰۰	۸/۰۰	خبر
ادامه برنامه	۸/۰۵	۸/۰۵	۸/۳۵	ادامه برنامه
ورزش هفته	۸/۳۵	۹/۰۰	۹/۰۰	مستطبل سبز
خبر	۹/۰۰	۹/۰۵	۹/۰۵	خبر
فلم هنری برای اطفال	۹/۰۵	۹/۳۰	۹/۰۰	زراعت و مداری پولیس
خبر	۱۰/۰۰	۹/۰۵	۱۰/۰۰	شهر ما خانه ما
لابلای آرشیف	۱۰/۰۵	۱۰/۰۰	۱۰/۰۰	موسیقی
پشه نی و ترکمنی	۱۱/۰۰	۱۰/۰۵	۱۱/۰۰	خبر
گزارش	۱۱/۴۰	۱۱/۰۰	۱۱/۴۰	نو نهالان بشارتگر
خبر	۱۲/۰۰	۱۲/۰۰	۱۲/۰۰	خبر
سریال	۱۲/۰۵	۱۲/۰۵	۱۲/۰۵	آینده سازان
اذان و پرسش های دینی	۱۲/۳۰	۱۲/۳۰	۱۲/۳۰	جهان
نورستانی	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	موسیقی
پرسش های دینی	۱/۲۰	۱/۰۰	۱/۰۰	روانی چاری
خبر خارجی	۲/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	موسیقی مطبی
ها نوا	۲/۰۵	۱/۰۵	۱/۰۵	پشه نی و ترکمنی
بلوجی و ازبیکی	۳/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	گزارش
کارتون	۳/۴۰	۱/۰۰	۱/۰۰	خبر
خبر	۴/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	سریال
بیاموزیم تا بیاموزیم هفته دوم و چارم	۴/۰۵	۱/۰۰	۱/۰۰	اذان و پرسش های دینی
از هر جا از هر رنگ	۴/۳۰	۱/۰۰	۱/۰۰	نورستانی
خبر	۵/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	مرج سرخ
در رهگذر نور	۵/۰۵	۱/۰۰	۱/۰۰	موسیقی
تن به تن	۵/۳۰	۱/۰۰	۱/۰۰	خبر خارجی
اعلانات	۵/۵۰	۱/۰۰	۱/۰۰	موسیقی ذوقی
اردوی ملی	۶/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	بلوجی و ازبیکی
پرسش های طبی	۶/۳۰	۱/۰۰	۱/۰۰	کارتون
گزارش	۷/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	خبر
موسیقی مطبی	۷/۳۰	۱/۰۰	۱/۰۰	اذان
اعلانات	۷/۴۰	۱/۰۰	۱/۰۰	دانش برای همه
خبر	۸/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۴/۰۵
اعلانات	۸/۵۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۴/۳۰
بحث هفته	۹/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	زراعت پولیس
کنسرت	۹/۳۰	۱/۰۰	۱/۰۰	اعلانات
اخبار انگلیسی	۱۰/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	آذان
پیغه کنسرت	۱۰/۱۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰
۱ ساعتی با شما هفته اول و سوم	۱۰/۴۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰
تیاتر هفته دوم و چارم	۱۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰
شب مهمت اخبار	۱۱/۴۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰
موسیقی	۱۲/۰۵	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰
صبح بخیر	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰
اخبار انگلیسی	۲/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰
بحث هفته	۲/۱۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰
ایینه نسل ها	۲/۴۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰
نگاه	۳/۰۵	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰
مردم و موسیقی	۳/۲۵	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰
آه واه	۴/۳۵	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰
اذان صبح	۵/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰
در رهگذر نور	۵/۰۵	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰
ورزش هفته	۵/۳۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰

دوبیتی ...

هشتاد درجه ای با آنجه تا امروز در تاریخ
ادبیات داشتیم دارد

زن، خسته زرور بین بستر افتاد
شب، رخت سیاه شد سر در افتاد
کابویز آمد نشست بر سینه زن
از عافیه قاب عکس عسکر افتاد

زن، مانده گرسنه مرد سنگر رفته است
آری به سروظیقه عسکر رفته است
عسکر به زشن نوشته خطط با خونش:
ماه از سر پایگاه رهبر رفته است

در این دو رباعی می بینیم که شریف سعیدی.
نگاه دیگری به این قلب دارد. همان طوری
که غزل امروز غزل متعهدی نسبت به
گذشته نیست و جز شکل که در آن هم تقاویت
هایی آمده از نظر دورنمایه کلمات شکل
استفاده کلمات و... با غزل گذشته ما غیر
قابل مقایسه است در رباعی و دوبیتی هم هر
چند نه به این پیمانه ولی باز هم تقاویت های
زیادی دیده می شود. تا جایی که در حقیقت
قالب چهارپاره را که از قالب های مدرن
شعر فارسی به شمار می رود می توان ادame
ای از همین دو قالب دانست که کسانی مانند
فروغ فرخ زاد نادر نادر پور سیمین بهبهانی
و کسان دیگری در آن تجربه هایی داشته
اند.

یاران گرامی نوای نی امروز را با دکلمه
رباعی زیبایی از استاد خلیل الله خلیلی به
پایان می بیریم.

الهی رند مستی را ببخشای
به عصیان پای بستی را ببخشای
خلیل بت شکن را هر که بخشد
خلیلی بت پرستی را ببخشای

دیوار بلند و قامت یار بلند
برج مه و محشر سپیدار بلند
عشق من و آشیانه ی فاخته هاست
این سرو همیشه سیز بسیار بلند

فلک در خانه ام بر تافت آتش
مرا از چار سو در یافت آتش
ز هر چشمی دو دریا گریه کردم
نه غم کم شد به پایان یافت آتش

محایی ... دوبیتی و رباعی در مواردی
عائمه‌انه های ساده و صمیمی است اما از پار
فلسفی تر رباعی ها کاسته شده و در محتوای
اثار نیز تفاوت هایی آمده است.

دو رهبر خفته بر روی دو بستر
دو عسکر خسته در بین دو سنگر
دو رهبر پشت میز صلح خندان
دو بیرق بر سر گور دو عسکر

مرا سنی نهادی نام و او را
به نام شیعه از من دور کردی
به هم نزدیک گردیدیم روزی

که مارا زنده در یک گور کردی
طوری که در این دوبیتی ها که به ترتیب
از داکتر سمیع حامد و نورالله وثوق بود
دیدیم دیگر با دغدغه های بابا طاهر و
دوبیتی هایی که پیش از این در تاریخ
ادبیات داشتیم روبرو نیستم در اینجا
رویکردی کاملانو با دوبیتی را می بینیم
که شاعر با استفاده از فضای ساده و
صمیمی این قالب و هم چنین ریتم گوش
نواز آن دغدغه هایی را بیان می کند که
درد های امروز مردم و اجتماعش است.
اگر سری به شعر مقاومت زده شود از این
دسته کارها را زیاد می توان سراغ گرفت
که از نگاه درونمایه و محتوا تقاؤت صد و

بیدل به سجود بندگی توام باش
تا بار نفس به دوش داری خم باش
زین عجز که در کارگه ملینت توست
الله نسمی توان شدن آدم باش

در این دو رباعی بسیار زیبا از حضرت
بیدل می بینیم که تقاؤت های زیادی با
کارهایی که تا اینجا درباره آنها حرف زدیم
دارد اینجا نه سراغی از عاشقانه است و نه
حرفی از فلسفه و شکایت از دنیا بلکه
شاعر در اینجا به معشوقی از ایشان و ابدی
می اندیشد که تمام هستی جلوه ای از ذات
اوست. می بینیم که در این رباعی حضرت
مولانا چه دیدی نسبت به خلقت دار
طوری که می بینیم با وصف اینکه هنر
از شبکه عشق خاک آدم گل شد

صد فتنه و شور در جهان حاصل شد
صد شتر عشق بر رگ روح زند
یک قطره از آن چکید و نامش دل شد

اما یک نکته را باید به یاد داشت که قالب
رباعی و دوبیتی در ادبیات کلاسیک ما به
پایان نرسید بلکه این دو قالب بعد از غزل
توانستند جایگاهی برای خود در شعر
معاصر ما نیز دست و پا کنند طوری که از
نظر محتوایی نیز تقاؤت هایی در آنها به
وجود آمده است. در افغانستان در این دو
قالب مطرح ترین چهره زنده یاد قهار
عاصی است شاعری که بومی گرایی
خاص او در زبان باعث ایجاد نوعی
صمیمیت در اثارات شده بود و او رانه به
عنوان یک شاعر تکنیکی به معنی دقیق
کلمه بلکه به عنوان شاعری عاطفی که به
شعر به راحتی از دریچه یک روتایی
ساده و صمیمی نگاه می کرد و هیچ گونه
تكلفی در سرایش را بر نمی تافت می
شناسیم



نااشنا سندر غاری

سوله مل شیواری

خنگه چی دواهه دینخینه سندریز بندارله مینخه دیوی کلیوالی نجلی پرخوله داسندره زمزمه شوه بی رامینه سترگی دی سری دی ن خودی پیر ژرلی بینه ، پرم امنینه سم له سمونی له کلا دباندی دتولو خوا نانو په زیرونو کی دمینی اورولکبید: بجبار له خولی نابره ووتل: واه ، واه داد کافر لور خوک ده ! دکمر گلی نه یه هم بنه غیر دی گل مرجان یی په ننگه وویل: زه وايم چی له بخت زمینی یی هم غر خور لگی سلام هم پرخپل وار په موسکا وویل: که دنفعی غوندی بنایسته هم وي ، داخو به سری پاک و سبزی راز محمد ذریه خبروکی ورولوبید: یاره زه خوبی همداوس لیونی کرم. دوي په دی خبروکی ول چی نا اشنا سندر غاری بله سندره راو خبسته. راخه چی یوه جوره کرو ، جونگره په خنگل کی ... بجبار له خولی لکه جادوچی پری وشی ، بی اختیاره ووتل: واه ، واه دکافر لوری ! پر زره دی منگولی رابنخی کری هره سندره دی له بلي خوره ده بیباي په بیبهه ورسه خوانان له یوی مخی و پوینتل: دابه نوخوک وي؟!

کمال وویل: خدای پوهیری نه چی مبلمنه وي ، واوهه والان په هرات او کندهارکی هم دبر بنیخی کری او بالا پیر اشنایان زمور په ولايت کی هم لري؟ جانداد یي پخی وکر: هونو ، پلار یي زموره دپلرونو غوندی نالوستی نه دی ، په تول افغانستان کی یي له معلمی او علاقه داری نیولي ، غتی غتی خوکی درلودی. جانداد چی دنجلی سندریز و خپو اخبستي وو ، ورسه ملکرو ته یي له واره ور انديز وکر: بيره خوک به داسي نرشي چي ندي خواره غر خښته جوته کري ؟

ولادجان بی خنده خواب ورکر: خه شي به په انعام کي راکري که زه داکارو کرم؟
پره دجانی زویه ! که داکاردي وکر وايم پېشکه چي و به مي گئي. ولاجان په تو که وویل:
کتل مثل پریرده ، شرط مي ومنه! مورته به دی بیا وايی چي زما لپاره په مرکه ور پسي لاره شي ؟
جبار وویل: اوکه بدرنگه وي ؟

ولادجان خواب ورکر: چي بیخی توره بنگریواله وي ، زما قبوله ده ، زمایي بنایسته نه ، زما یي غور په کار دي .
جباروویل: دظام زویه ! که هم بنایسته وي او هم یي غر بنه وي نوبیا خو توله کته ستا په نصیب شوه.
ولادجان وویل: پنه چي داسي ده ، خه ! ته نرشه ، جرگه او مرکه دی زما پرغاره جبار په خندا شو:
پره ولاکیه! دومره زیرون نه یم! په چا می مه دبوه.

ددوي سوال او خواب لا خلاص نه ووچي محمد الله ور مینخته شو.
خه دجانو بچي! پېريانو ته غزنی خه ده دی ؟ بسم الله کره! ته خوا هسي هم تياره څرمښکي یي ، پره هي ونه ور خېزم ، هم به هفي پته ولگوی او هم به په نورو نجنو سترگي خوري کري:

او له دی خبری ، سره ولاجان له واره دکلا مخی ته ولاړي ونی ته ورمنده کره ، او بیا دسترگو په رپ کي پاس ورو خوت . نجلی دا واربله سندره بلله : دمنگي غاره می سره لمن می سپینه کنه بل پر غاره زنگېږي. تا ویرونه کنه ، دمنگي....
دولاجان چي خنگه دواهه پرنجنونو سترگي بنخي شوی ، په بیبهه یي ناشنا سندر غاري اشنا سترگوته راغله ، بی اختیاره له خان سره ګه شو:
او خدایه ! داخو (خوبانه) ده. او له دی سره په بیبهه پرته له دی چي دواهه دنورو نجنو ننداره وکري او بیاددوی داستان نورو ته نکل کري له ونی په منده راکنېبوت. دملګرو پېندي ته له ورتلو سره پری جبار غرکر: خنگه وه ، دغور غوندی خپله هم بنایسته وه !
ولادجان غلي وو ، خو حیرانونکي موسکاني په شوندو خېره وه جبار بیا و پوښت:

خنگه موسک کېږي ، لکه چي مزه یي نه وه بچو خانه ، وايه چي مبلمنه ده او که کور بنه ؟
له جبار سره سمدستي نور ملکرو هم په وار وار له ولاجانه وپوښتل: خوک ده ، رښتنيا بنایسته ده ؟
ګول یي هم؟ له رنګه توره وه که سپینه؟ کرو وروکي خنگه وه ؟!

نورنو ولاجان ټینګ نه شو. کراره شان یي جبار ته مخ ورو اوړاه او وېي وویل: بس زما دخور پر خای ده ، خپه کېږي به نه جبار دولاجان په دی خبره پورن وځور.

ولی خه خبره ده ؟ خه شخوند وهی ، خوک ده ، دهر چا خور چي وي ، وي به خوک ده ولی شرمېږي؟
په دی خبره دولاجان له خولی وروشان ووتن: ستا خور (خوبانه) ده .

جبار چي دخوباني نوم اوړپد، سم لکه دتوپک دز چي پری وشی. داسي او تر او له غو سی سور راو او بنت ، په قهريبي له خانه سره وویل:
نسپې لوري چي پېنې در باندی ماتې نه کرم کله دی پرېر دم؟
دواهه کورته یي دتک تکل وکر ، خو ولاجان ګلک له شانه ونیو: کرار شه ! دادکلی واده دی ، دکلی په واده کي چي زما مور او ستا خور سندری ونه وايی ، تو خوک به یي ووایي...

جبار په تو ندي ور غږگه کره: زما واده دی که دپلار می ، زما دخور یي له پرديو و دو نو سره خه ؟

کمال ور غږ ګه کره. دومره سور و شين مه کېږه ، داخو زموره خپل کلې دی دکلی تول خاک لکه ورونه داسي دی.
خو جبار دهچا په خبرو غور ونه ګراوه ، په بیبهه یي دولاجان نه خان خلاص کر او په ګرندی ګامونو په داسي حال کي چي سترگي یي لکه وېنې سري وي له سلکرولري شو. برatislava ، سلواك دشپې یوه بجه.

زاره کړل؛ ترڅو پوه شوم چې بدن یوازې یو کور دی، یوازې د اروا کور دی. اروا یوازې له خدای سره اوسي؛ او ددې هرڅه کور یو دی. زه یم، خو هغه بدن نه یم. زه یم، خو هغه جسم نه یم. زه یم، خو خاوره او اوبه نه یم. زما پته خلا او تشه اور او لور هم نه یم. زما پته خلا او تشه ده. زه یم، خو دا بدن نه یم. دا زما لپاره د خان پېژندني اساسې زده کړه وه. ما تجربه کړه، چې وجود مې له بدن څخه بهر بل جنس دی. دا زما لپاره اروا سفر ته ورته تجربه وه. خدايابس مې دی، بنائي تر ټولو ستره زده کړه همدا ونې. ژوند بنائيسته دی. حمکه بنائيسته ده. هستي، ستوري، سيندونه، غرونه، شنيلي او انسانان بنائيسته دي. هرڅه بنائيسته دي. روح بنائيسته دی. که د روح په سترګه وکورو، هرڅه بنائيسته کېږي. هرڅه د کلونو رنګ اخلي. د روح سترګه د ميني سترګه ده. روح تول شيان د خدای گني او خدای هر شى بنائيسته پيداکړي، نو زمور سترګو دا تور او برګ او خر شيان او دېمن له کومه کړل؟! کار کار د ذهن او حواسو دی. یوازې د روح په سترګه خدای لیدلای شو. رنځور انسان هيلۍ نه لري، اميد یې نشته، خپکان یې دېردې، څوک یې مرسته نه کوي. هغه نه پرڅمکه سیوری لري، نه په اسمان کي ستوري! هغه ګيله من دی. هغه تيارو په مخه کړي، خو ناخاپه د شفا لاس په خپلو غرو احساس کوي او د دردونو پېتې یې له اوږو لوږدي. یوه د جسم شفا ده چې داکتر ته به ورڅو. یوه د زره شفا ده او زره یوازې خدای ته پرانيزو او خدای پر مور خپله مينه اورووي! مور د خدای په مينه کي ساه اخلو، ژوند کوو. زمور بقا له ميني ده.

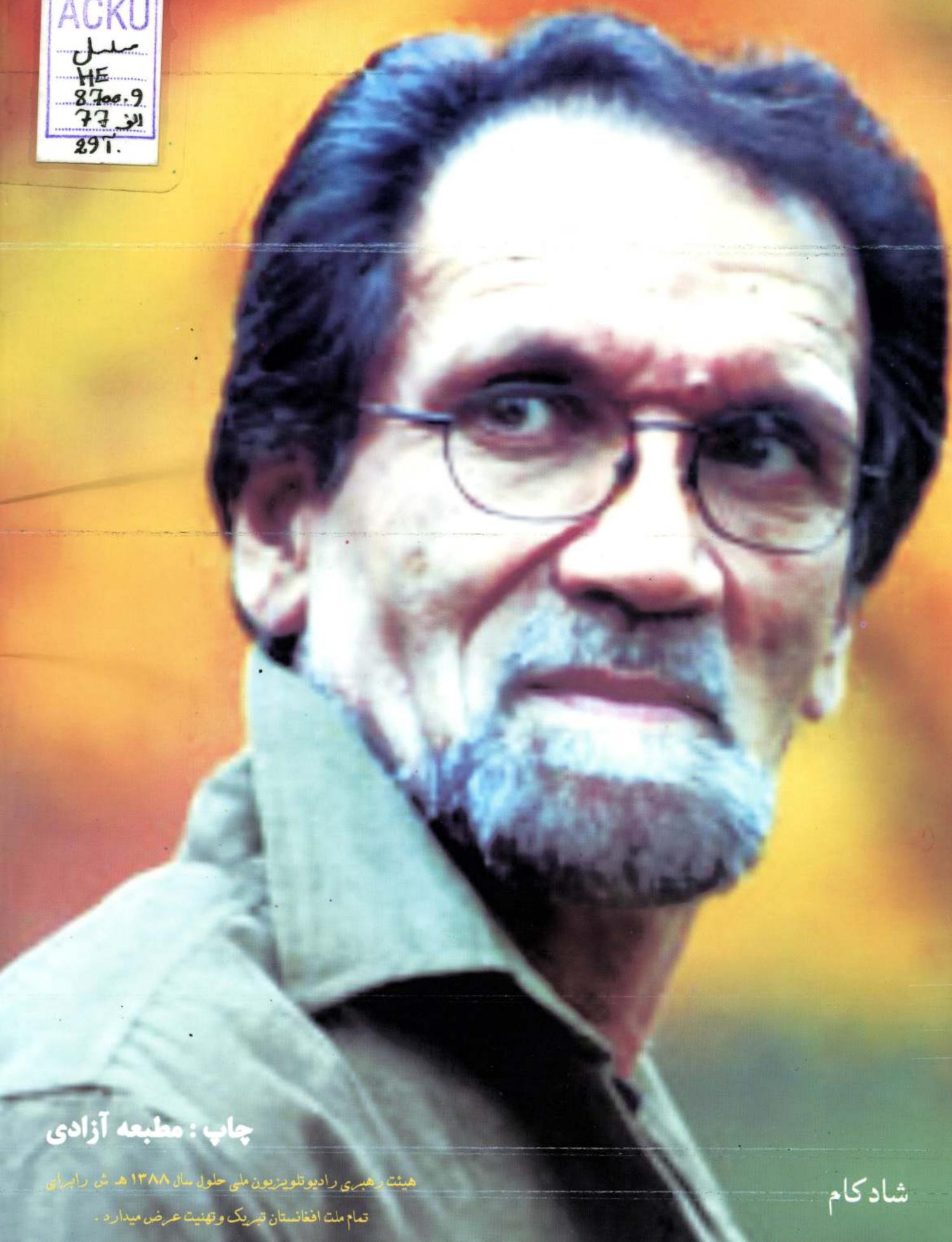
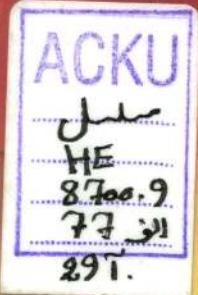
پاتې. هغه د خاطرو بnar له ما وتلى. زه یو له غوبنو او هدوکو جور کالبوت گورم. زه د حمکي او آسمان، سيند او توبان، اور او خاورې، یوسور ګرد وينم، چې دلته په دغه پروت بدن کي، را غونډ شوی او زما نوم ورباندي سیوري جورکړي. پېشني او لاسونه، سترګي او غورونه، خوله او پکي ویده غابښونه گورم؛ خو زه نه یم. دا بدن خالي دې. زما نبني نلري. د ميني او اکاهي مرغه له دې بدن څخه الوتى. دا بدن یو لباس دې، یو واسکت دې، یو پوښ او ګورګي دې. زما پکي څه نشته. زما نبني یې هېري کړي. دا جسم زما ګور دې. زه په دې ګورکي د خدای ليدلو او اوريدلو ته راوطم. ما په دې ګورکي د غبرونو او رناؤو کاروانونه تجربه کړل. زه په دې ګورکي د کلام او رنا په دک جام پېښ شوم. اوس زه وتى یم. اتش کالبوت دې. دا زما ګور دې؛ خو کور زه نه یم. زما بدن د ميني او ازادى او اکاهي له جوهره جور دې او جورېږي. بدن پروت دې، حواس ورڅه وتي، فکر یې نشته، خیال دمځه ورڅه الوتى. بدن کي څه شى نشته، زه هغه نه حس کوم. بدن ته ګورم او وايم؛ ژوند عجیبه باد او باران و چې پردي جسم تير شو. ماشومتوب عجیبه لیونتوب و چې دا جسم یې سپین او تازه په پېښو ګرځاوه. خوانې عجيب اور وه چې دا بدن یې په منو او په باغو واراوه. او اوس دادی هغه شبيه په شبيه زريېري او شنو خاورو ته ورته کېږي. دا د سيند او خاورې کندولي یو موسمی لوښي دې چې اروا پکي د خپل ناشنا وطن مينه تجربه کوي. هې هي خومره عمرونه او منزلونه او د بدن کورونه مې په خان خوان او واره او په افليم کي کړلي. او داخل د لمړ او سيند او سپورډي له ختي راونلي مين انسان، شاعر انسان او غړي غبونکي انسان، هلته ليرې د هماليا له خندو، هلته بر د منو له باغونو، هلته د سرو درمندونو او د څېري له خوبونو، هلته د سلګونو زمانو له خناغو بيا او دادى بيا را ويښري او وج سکوت غروي. هلته تخت د لامكان دې په مابين کي چې خليرېسترهالق وربانه دې ناست دې او شغلي یې پورته کېږيبي حسابه یې لمرونه له شغلي څخه شرميروي حقيقې اهنج غږيدي او د زره تل ته رسيري دايمي چېنه روانه مرګ او ژوند پکي بهېري دې جوهر د حقاقيو په ظاهر نيستي بنکارېري سترعارف کېرسهار مې مندي وهلي او دغو کلمو پر ما پېښه راوکره: پريوتم. وغخېدم. پېشني وغخېدي، لاسونه او وار وغخېدل، تول بدن په ځمکه پريوت؛ وغخېد. زه د خيال په سترګه کي خپل کالبوت ته ګورم. پېښو ته ګورم؛ پېشني ارامي دې. لاسونو ته ګورم؛ ارام غخېدي دې. تې ته ګورم؛ ارامه پرته ده. څه شوي هغه ورځنې غورځي پرځي؟! څه شول هغه د واتتونو خټ ته وهل. څه شول هغه د اشیاوو، درېخونو، او پایلو لاندي کول-لاسته راول؟!اما فکر درلود، خيال او احساس مې درلود، ژوند او هيلۍ مې درلودلي، تلوسي او بېري راسره وي، خوندونه او دردونه مې په حواسو زېښل او خکل...نه، دا وچې او بشې او غخېدي پېشني څه نه لري! په دغو کي هغه بشکلا نشته کومه چې په ما کي روانه وه او دغو غونښو او پوستکي ورڅه ورانګي کولي. زه هغه مينه، هغه خاموش خوند، هغه نه شميرلي هوسونه نه وينم. څه شى نه دې

PROPERTY
OF
ACKU
S402



0002
12

استاد ولی



چاپ : مطبعه آزادی

هیئت رهبری رادیو تلویزیون ملی حلوی سال ۱۳۸۸ هـ شرکت راه رانی

تمام ملت افغانستان قسیریک و تهییت عرض میدارد.

شاد کام

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library